

Kultūras ziņas

2. martā plkst. 19:00

Barkavas KN amatiereteātra komēdija

„Trīnes grēki”

Lomās: Trīne – Līga Rudzāte, māte – Ilze Krīgale, tēvs – Normunds Dzelme,
Brencis – Edgars Gailums, Made – Līga Deksnē, Juris – Arnis Avišāns,
Emīlija – Biruta Radžēle, Rembēniete – Margarita Zepa,
Dāvis – Reinis Rudzāts, Ābrams – Kaspars Lācis, Annule – Irita Strode,
kalpone – Rita Moroza, režisore Dace Caune
Ieeja 2,00 eiro. Bērniem līdz 10 g.v. ieeja bez maksas

PAGASTĀ

Atbild pārvaldes vadītājs
Aigars Šķēls

Ošupes pagastā, diemžēl, nav iespējas ar autobusu aizbraukt uz Rīgu. Vai nav iespēja šo situāciju mainīt, ka kaut vienu reizi nedēļā autobuss būtu?

Lai varētu kas tāds notikt, ir nepieciešama maršrutu saskaņošana, kas ir ļoti sarežģīts process. Tādas firmas kā, piemēram, „Nordeka” nekam tādām nepiekrītīs, jo tas nebūs viņiem izdevīgi. Pārvadātājs mums arī atteiks mazā pasažieru skaita dēļ. Rīgas braucieni jāmēģina saskaņot ar autobusiem, kas iet no Madonas.

Rotaļu laukumi Degumniekos. Tagad tie ir divi – publiskais un pirmsskolas bērnu. Publiskajā nav daudz aktivitāšu, tādēļ daudzi gribētu izmantot arī otru, vai tas būs iespējams?

Publiskajā rotaļu laukumā 2017. gadā netika veikti nekādi uzlabojumi un veidotas jaunas atrakcijas, jo notika centrālā projekta realizēšana pirmsskolas rotaļu laukumā. Gribējās pabeigt šo, nodot ekspluatācijā un tad turpināt veidot publisko, lai spēles un aktivitātes laukumā nedublētos.

Pirmsskolas laukumā ir aiz žoga tāpēc, ka tādas ir prasības attiecībā uz izglītības iestāžu rotaļu laukumiem. Savādāk nemaz nevar būt. Pagaidām domāju, ka Degumnieku skolas darba laikā bērni kopā ar kādu no ģimenes locekļiem, izejot caur skolu un piesakoties pie skolas dežuranta, varēs apmeklēt arī to. Sestdienās, svētdienās gan to nevarēs izdarīt, jo atvērt vārtņus uz laukumu nozīmētu pakļaut to

vandālisma riskam, suņu un kaķu nevēlamai klātbūtnei. Un tie ir tikai dažādi aspekti.

Vai Ošupes pagasta pārvaldē ir nākušas klāt jaunas štata vietas?

No štatu saraksta ir izslēgti divi amati – sekretārs un grāmatvedis, kasieris. Vietā izveidota viena vieta – lietvedis, grāmatvedis, kasieris.

Pārvaldes apkopēja štata vienība, kas ir viena likme ar noteiktu darba samaksu – valstī noteiktā minimālā alga, tika sadalīta uz divi. Tādēļ, ka esošais darbinieks D. Brutāne lūdza samazināt slodzi un līdz ar to arī atalgojumu. Pašlaik šo vienas likmes darbu dara divi cilvēki un saņem algu kā par pusslodzi.

Pagastā ar jauno gadu oficiāli ir radusies jauna iestāde – multifunkcionālais centrs, līdz ar to ir jauna štata vienība – centra vadītājs uz nepilnu slodzi, kas šinī gadījumā ir 0,2 no likmes.

Kā veicās ar hokeja spēlēm jaunajā slidotavā?

Degumnieku hokeja turnīrā 2018 vietas sadalītas.

1. vieta VETERĀNI
2. vieta ŠLĀGERIS
3. vieta PREIĻI
4. vieta KAIMIŅI
5. vieta ANARHISTI
6. vieta SAMBULAGAS
7. vieta TARAKĀNI
8. vieta JHK VIĻĀNI

Paldies komandām, kuras piedalījās, kā arī paldies interesentiem un atbalstītājiem.

Uz tikšanos 2019. gada Degumnieku hokeja turnīrā!

Dace Kalniņa

Priecājos

Fūs uzrunāt šogad!

Šā gada pirmo „Klānu vēstis” numuru gribas iesākt pozitīvi. Skaisti pavadījām un sagaidījām jauno gadu tepat Degumnieku centrīnā. Vecais gadiņš uzlika savu nešļavu plecā, pamāja sveikas un smaidot atdeva vietu jaunajam – 2018., kuru mēs vēl nepazīstam. Kādam tas būs draugs, kādam atnesīs pārbaudījumu... Kas to lai zina?

Sagaidītāju pulkā kāds atnāca ar gardumiem, šampanieti, kāds ar raķetēm. Cits mazliet bikli pievienojās ļaunā pulciņam, tomēr ātri iejutās. Spožās raķešu liesmas šāvās debesīs, vēstot mums, ka 2018. ir ieradies. Laimīgu, laimīgu visiem! Pat teikt nevajag, katram acīs rakstīts. Un vēl jo vairāk veiksmīgu pašam sev, saviem tuvajiem. 1. janvāris tāds kā atskaites punkts, starta līnija. Hronometrs ieslēgts. Aiziet, kurš ātrāk? Kurš labāk vai pareizāk? Katram sava disciplīna. Iespējams, man nevajag pareizāk, man vajag sirsnīgāk. Un tev? To skatīsim tad, kad finišēsim šā gada 31. decembrī.

Vēl vecāgada nogalē starts tika dots multifunkcionālajam centram ar nosaukumu „13. km”, un jau pēc brīža startēja arī mūsu slidotava. Par to, lasītāj, vari uzzināt turpmākajās lappusēs.

Zemes suņa gads pagaidām mūs lutina ar skaistu ziemu. Vai atceries, cik sen nav tā bijis? Snieg skaistām pārslām, sals ap -10 ° C, un tas viss nebeidzās jau pēc divām dienām. Kurš vēl pirms gadiem desmit būtu paredzējis, ka šāda ziema Latvijā būs pat ekskluzīva. Dzirdot radio laika ziņu diktora vēstām, ka aukstākā nakts -18 ° C bijusi Madonā, sajūtamies kā Latvijas ziemas galvaspilsētai piederīgi.

Nu tad ejam droši pa 2018. gada takām un, ja arī pakļūpam, ceļamies vien augšā un turpinām iet! Neesam jau ieprogrammēti roboti, kas visu mēdz izdarīt precīzi. Esam vien cilvēki. Bet roboti, jā, roboti arī mēdz plīst, kļūpt. Ejam!

Dace Kalniņa

Slidotava Degumniekos atklāta

Biedrība „Kontaktligzda” realizē projektu „Atklātas slidotavas izveide Degumniekos, Ošupes pagastā”, projekta numurs 17-05-AL23-A019.2202-000012.

Projekta kopējais finansējums EUR 17271,40, tai skaitā Lauku atbalsta dienesta publiskais finansējums EUR 12600,00, Madonas novada pašvaldības līdzfinansējums EUR 1400,00, ziedojumi un personīgie līdzekļi EUR 3271,40.

18. janvārī piepildījās daudzu Ošupes pagasta iedzīvotāju sapnis. Mums ir sava slidotava! Jeb, kā mīļi dēvē vietējie, Degumnieku ledus arēna. Ar svinīgu lentas pārgriešanu un krāšņu salūtu slidotava sāk savu darbību! Spožās salūta gaismas jau atspīd slidu asmeņos, sirsnīgas sitas patīkamā uztraukumā, nu tik būs slidošana!

Vēl tikai pateicības vārdi, uzrunas un apsvēkumi. Ošupes pagasta pārvaldes vadītājs un biedrības „Kontaktligzda” pārstāvis Aigars Šķēls uzrunā klātesošos un pateicas atbalstītājiem par savu devumu skaistās slidotavas tapšanā.

Paldies Madonas novada pašvaldībai, Ošupes pagasta pārvaldei, z/s Asniņi, z/s Miglas, z/s Apšusalas, z/s Druvenieki, z/s Puntē, z/s Zīles, z/s Lazdas, z/s Agrikula, Māris Zondars, z/s Laduži, z/s Cīruliši, z/s Eglītes, z/s Dzērvenīte, z/s Daudzenāni, SIA Auziņas eko, z/s Vilces, Jānim Ozolniekam, Uģim Stankam. Un, protams, paldies teikt būtu daudz kam, taču visus nemaz nevar uzskaitīt, cik cilvēku pielika savu roku, enerģiju, labu domu šī projekta tapšanā. Arī Madonas novada fonda vadītāja Jogita Baune izteicās, ka tas ir kā mazs brīnums, ka laukos cilvēki tik aktīvi iesaistās, lai kopā izdarītu vienu lielu darbu. Laba vēlējumi tika saņemti arī no Madonas novada domes priekšsēdētāja vietnieka Zigfrīda Goras. Ciemos bija atbraucis Mētrienas hokejkomandas „Mazie Milži” pārstāvis un, sveicot Ošupes pagasta iedzīvotājus ar LEADER projekta īstenošanu, izteica vēlmi viesoties šeit ar savu komandu.

Ļoti sirsnīgs paldies no Degumnieku pamatskolas parstāvjiem – skolotājas Edītes Zaubes un līdzpārvaldes bērniem. Skolotāja pastāstīja patiešām iedvesmojošu stāstu no Degumnieku pamatskolas absolventa Jāņa Šķēla darbiņa par nākotnes sapņiem. Viņš savulaik rakstījis, ka gribētu izveidot hokeja halli Degumniekos. Un, lūk, šodien mēs visi šeit priecājamies par jauno slidotavu.

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests

**Aigars Šķēls un Zigfrīds Gora
uzrunā klātesošos.**

Sapņi piepildās, ir tikai uz tiem jatiecas! Vēl E. Zaube piebilda, ka Degumnieku pamatskola būs kaimiņi slidotavai, un bērni labprāt nāks arī paslidot. Lai labas kaimiņu attiecības!

Svinīgās runas izskanēja, un visi slidot gribētāji viens pēc otra zib pa ledus laukumu. Pirmreizīguma prieks! Tāds pats, kā par pirmo sniegu, pirmo mālļēpi un pirmo ābolu zarā. Atklāšanas dienā nekādi hojeka mači nenorisinājās. Visi, kam nebija slinkums, varēja piedalīties

Apsveicēji no Degumnieku pamatskolas.

Atbalstītāji.

Atbalstītāju, sponsoru kopbilde.

Prieks.

konkursos par un ap slidotavas būšanām. Pasākuma balss Aldis Grandāns vadīja viktorīnas, kuras bija redzamas interneta tiešraidē. Vēl sirsnīgs paldies saimniecītēm Ivetai Šķelei, Līgai Ikaunieci un Sandrai Mālniecei par gardo zupu

un silto tēju. Nu, tik uz priekšu, hokeja spēlētāji, un visi, kam prieks uz slidām būt!

Dace Kalniņa
Foto – Dace Kalniņa

Bez labas grāmatas nav laba lasītāja

Lasītāju tikšanās Degumnieku bibliotēkā notika 2018. gada 25. janvārī.

„Bibliotēka – tā ir vieta, kur ar grāmatu, datoru un interneta resursu starpniecību var iepazīt sevi pasaulē un pasauli sevī. Šeit paliek tavas pēdas, tavas atmiņas un sajūtas. Galvenais, lai tavas domas un atmiņas ir siltas par vietu, kur ikdienā nedaudz ilgāk palikt gribas,” – tā bibliotēkas vadītāja uzrunāja savus aktīvākos lasītājus, kuri bija ieradusies uz pasākumu. Lasītāji tika iepazīstināti ar aizvadītā gada padarīto darbu rezultātiem – ar notikušajiem pasākumiem, ar izlasīto grāmatu grēdām, arī ar dažām neveiksmēm. Lasītāju tikšanās katra jaunā gada sākumā būs kļuvusi pa bibliotēkas tradīciju. Pasākumu kuplināja bijušās pagasta pārvaldes vadītājas Aldas Jansones stāstījums par ceļojuma iespaidiem eksotiskajā Vjetnamā. Sirsnīgā un siltā atmosfērā turpinājās sarunas pie tējas tases. Baudījām Lotosa ziedu tēju un rožu augļu sukādes no tālās Āzijas valsts.

Pasākuma noslēgumā, lai tiktu pie jaunās grāmatas, lasītājiem bija jādomā uz „aklo randiņu”. Jaunās grāmatas bija iesaiņotas tā, ka tikai nedaudz informācijas deva iespēju izvēlēties vienu vai otru grāmatu.

Ināra Kokare,
Degumnieku bibliotēkas vadītāja

INFORMĀCIJA

Atbalsta ZM priekšlikumu par lauksaimniecībā pašnodarbinātām personām: obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai aprēķinās reizi gadā

2017. gada 15. novembrī Saeimas Budžeta un finanšu (nodokļu) komisija atbalstīja Zemkopības ministrijas (ZM) parlamentārā sekretāra Ringolda Arņiša Saeimā iesniegto ZM priekšlikumu likumā „Par valsts sociālo apdrošināšanu”, kas paredz: sākot no 2018. gada 1. janvāra pašnodarbinātām personām, kuras gūst ienākumus no lauksaimnieciskās ražošanas, obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai jāaprēķina un jāveic vienu reizi taksācijas gadā.

Šāds priekšlikums tika iesniegts, jo

lauksaimnieku ieņēmumi un izdevumi saimniecībās ir sezonāli. Kad lauksaimnieks realizē saražoto produkciju un gūst ieņēmumus, saimniecībā nerodas ar lauksaimniecisko darbību saistīti izdevumi. Pašreizējā likuma redakcija nosaka, ka, neraugoties uz to, ja gada laikā lauksaimnieks strādā ar zaudējumiem un peļņa netiek gūta, saimniecības īpašniekam valsts sociālās iemaksas pensiju apdrošināšanai jāveic mēnesī, kad lauksaimnieks saņem naudu par realizēto produkciju. „Tas nav taisnīgi, tālab nepieciešami

šie grozījumi likumā „Par valsts sociālo apdrošināšanu”, skaidro R. Arņītis.

Galīgo lēmumu par izmaiņām likumā „Par valsts sociālo nodokli” Saeimā plānots pieņemt nākamajā nedēļā.

Informāciju sagatavoja:

Dagnija Muceniece,

Preses un sabiedrisko attiecību nodaļas
vadītāja

tālrunis: 67027070, mob.: 26534104

e-pasts: Dagnija.Muceniece@zm.gov.lv

Atvērts Degunieku multifunkcionālais centrs!

Mazu uzvaru summa ved uz lielu iznākumu
Tauriņu spārnu vēdas tepat aiz manas sētas
Rada zemestrīces, kur piedzimst saules lēkts
Un mēs varam teikt
Sen jau zinājām, ka mums tas sanāks
Lai arī cik mēs šāvām mērķim garām
Pat viena doma iedvesmu modināt spēj
Ka viegli soļot paliek pat pret vēju

Šī dziesma, ko radījuši Renārs Kaupers un Arstarulsmirus, „13. km” ir kā neoficiālā himna. Tā diezgan precīzi izstāsta mūsu sajūtas, mērķus un darbus.

Rudenī Ošupes pagasta jaunieši sāka ceļu, lai kopā izveidotu Degunieku multifunkcionālo centru.

Kā par to jau rakstīju Madonas novada „Vēstnesī”, – saņēmām pozitīvu atbildi no Cemex iespēju fonda, ka mūsu projekts „Jauniešu centrs Ošupes pagastā” apstiprināts. No projekta iegūtais finansējums bija 800 eiro, plus līdzfinansējums no Ošupes pagasta pārvaldes. Kopējās projekta izmaksas 1119 eiro. Jāsaka, ka pārvalde un tās vadītājs Aigars Šķēls ļoti atbalstīja mūsu ieceri.

Jaunieši paši ķērās pie darba un vecās kantora telpas sāka savu atdzimšanu. Kasijām nost veco krāsu, krāsojām, tīrījām. Paši bērni bija izgatavojuši telpas dizaina skici. Centrs arī tika pie jauniešu dizaina krēsliem, tie ir vēl padomju laika, bet pārtapuši jaunā veidolā. Jauki, ka pie darbiem piedalījās gan tie, kas vēl macās Degumniekos, gan arī tie, kas nu jau citās skolās apgūst zināšanas.

Nu telpas jau atklātas, remonta putekļi rimuši un jaunieši jau apmeklē centru, kur var spēlēt dažādas galda spēles, novusu, galda tenisu, galda hokeju, šautriņas. Vēl tikai nedaudz restaurēsim grīdu un varēs likt lietā iegādātos vingrošanas paklājiņus un bumbas, kas vēl gaida savu „uznācienu”. Nupat ir uzdāvināta interesanta spēle par Madonas novadu „Gailis ganos”.

Ikviens mīļi gaidīts šajās telpās, lai pavadītu lietderīgi savu brīvo laiku, satiktos, ģenerētu jaunas idejas. Šis ir tikai sākums, idejas attīstībai ir daudz, jaķeras tik pie darba. Pats nosaukums – multifunkcionālais centrs, jau vēsta, ka šeit nebūs tikai jauniešu centrs, bet darboties varēs visu vecumu cilvēki. Darbi ir tikko

Spēles.

Atklāšana.

Ikdiena.

Dāmas kafijas pēcpusdienā.

sākušies, tāpēc par nodarbībām un citām aktualitātēm informācija sekos internetā, Ošupes pagastā pie ziņojumu dēļa, centra telpās.

Esam jau izbaudījuši kino vakarus un ir norisinājies šautriņu mešanas turnīrs. Kaut pirmajā kārtā vietas jau sadalītas (1.v. – Ivita Raudive, 2.v. – Jānis Toms

Bārbals, 3.v. – Jānis Toms Litke), tomēr nolēmām rīkot arī otro kārtu, kur vēl rit sīva cīņa par uzvarām. Uz kafijas pēcpusdienu, kad degustējam dažādas kafijas šķirnes kopā bija sanākušas kundzes, kas bija apņēmības pilnas īstenot arī savas idejas centra attīstībai.

Neskatoties uz to, ka ārā viss ir sastrindzis un zemi klāj sniega palagi, mums ir daudz ideju turpmākam centra darbam un jau plānojam citus pasākumus. Nestāviet malā, nāciet kopā darboties!

Pašlaik darba laiks ir trešdienās, piektdienās un sestdienās no plkst. 15.00 līdz plkst. 18.00. Bet tas nebūt nenozīmē, ka centrs citā laikā nebūs pieejams, nāciet ar savām idejām, vienosimies! Aktuāla informācija atrodama arī centra facebook lapā Degumnieku Iniciatīvu Centrs.

Dace Kalniņa
Foto: Vendija Strode un Dace Kalniņa

nosaukums

„Klānu vēstis” jau kādu laiku ar interesi seko sava pagasta jauniešu gaitām un darbiem. Šoreiz saruna ar aktīvu, mērķtiecīgu, vienkāršu, sirsnīgu meiteni Laimu Keveri. Soli pa solim, mēģinot ko jaunu, viņa iet pa savu ceļu. Droši vien ceļā bieži gadās arī akmeņi, kas berž kājas, pagriezieni, kas maldina. Bet, sasniedzot mērķi, vērtīgākais, ko cilvēks būs sasniedzis, ir šī dzīves pieredze.

Pabeidzi Degumnieku pamatskolu, kur tālāk aizveda tavs ceļš?

Atceros, kad pabeidzu deviņo klasi Degumniekos, pilnīgi noteikti nebija skaidrs, ko darīt tālāk. Nedaudz pat komiski, bet Lubānas vidusskolā dokumentus iesniedzu vienā no pēdējām augusta darba dienām. Par spīti tam es uzskatu, ka izvēle bija pietiekoši laba, jo 12. klases sākumā attapos Portugālē, pilsētā, kura atradās okeāna krastā, lai tur trīs mēnešu garumā apgūtu zināšanas kopā ar portugāļu bērniem. Prombūtnes laikā sāku veidot blogus par savām gaitām – „Portugāles dienasgrāmatu”. Tas palīdzēja saprast, ka tieši rakstīt par saviem iespaidiem un jaunumiem visapkārt man patīk vislabāk. Tieši tādēļ pēc vidusskolas absolvēšanas uzsāku studijas Valmierā, Vidzemes Augstskolā, programā Mediju studijas un žurnālistika, tur šobrīd atrodos finiša taisnē.

Kāda ir tava ikdiena tagad?

Ikdiena noteikti nav vienveidīga – es cenšos „pagrābt” kaut nedaudz no visa tā, kas ir apkārt un nepalaid garām nevienu iespēju. Es daudz mācos, jo uzskatu, ka izglītībai dzīvē ir ārkārtīgi liela nozīme. Tāpat šobrīd strādāju portālā latviesi.com, kas ir tiešsaistes interneta medijs, kurš paredzēts latviešiem ārpus valsts. Daudz laika es pavadu ar ģimeni un tiem, kas man mīļi.

Bieži sociālajos tīklos redzams, ka Laima ir ārzemēs. Ko tu tur dari?

Es cenšos atrast un izmantot ikvienai iespēju, lai pabūtu ārpus Latvijas robežas. Esmu devusies uz ārzemēm, lai piedalītos skolas projektos, festivālos, apciemotu ģimenes locekļus un draugus, kā arī mācītos. Ilgāku laiku ārpus mūsu valsts robežām es pavadīju, kad strādāju Anglijā un Norvēģijā. Ļoti priecājos, ka tiku arī pie apstiprinājuma absolventu praksei, kas nozīmē, ka šajā vasarā būs iespēja kļūt par praktikanti kādā no Maltes mediju uzņēmumiem. Savukārt septembrī ir plāns doties uz Vāciju, kur turpināšu darbu, ko veicu šobrīd portālā latviesi.com

Kādas valstis esi apmeklējusi?

Par nožēlu, ārpus Eiropas robežām man nav laimējies būt, un ir tik ļoti daudz vietu, kuras vēlos apskatīt, bet esmu viesojusies – Anglijā, Čehijā, Francijā, Igaunijā, Itālijā, Lietuvā, Nīderlandē, Norvē-

ģijā, Polijā, Portugālē, Slovākijā, Vācijā, Zviedrijā.

Latviešu mentalitāte krasi atšķiras no eiropiešu? Ja jā, tad kā tieši?

Laikam tādēļ, ka pēc rakstura mēs esam vairāk ziemeļnieki – esam diezgan vēsi un atturīgi, satiekoties mēs nesabūcojamies, kā to dara portugāļi, uz ielas, ejot viens otram garām, mēs nesasmaidāmies, kā to dara angļi. Mums ļoti vajadzīgs ieturēt distanci no citiem. Piemēram, ja autobusā būs iespēja sēdēt pa vienam vai apsēsties kādam blakus, visticamāk mēs izvēlētos sēdēt vieni. Tomēr jāizceļ mūsu punktualitāte, jo esam precīzi kā pulksteņi, salīdzinājumā ar citu Eiropas valstu pārstāvjiem.

Kā ir tev, vai jūties vajadzīga savai dzimtenei?

Manuprāt, šobrīd, kad ievērojams cilvēku skaits ir pametuši valsti, mēs – tās iedzīvotāji – dzimtenei esam ļoti vajadzīgi. Kaut vai tikai tādēļ, ka kopš iestāšanās ES Latvija ir zaudējusi piektdaļu no tās iedzīvotājiem, un skaits turpina sarukt. Tomēr strīdīgs ir jautājums par to, cik viegli ir šeit dzīvot. Realitāte ir tāda – robežas ir atvērtas, informācija par dzīvi citās ES valstīs ir pieejama, jaunieši dodas uz Angliju, Vāciju un Īriju. Es zinu, ka dzimtenei esmu vajadzīga, taču ar šo sajūta vien diemžēl nepietiek.

Kā tu vislabāk vari atgūt spēkus jaunai dienai, jauniem darbiem?

Lai sāktu jaunus darbus, vispirms jātiek galā ar vecajiem Pēc tam arī rodas tā enerģija.

Kā tev šķiet, vai jauniešiem karjeru veidot Latvijā ir grūtāk kā Eiropā? Varbūt ir otrādi?

Karjeru veidot nav viegli, neatkarīgi no vietas, kur cilvēks atrodas. Šajā procesā nav viena zelta likuma, kuram var sekot – daudz kas ir atkarīgs no sfēras, no tā, cik mērķtiecīgs ir cilvēks un dau-

dziem citiem apstākļiem, kurus reizēm pats nevar ietekmēt. Esmu strādājusi gan Latvijā, gan ārpus tās robežām, tomēr darbs nav bijis saistīts ar manu karjeras izaugsmi, līdz ar to uz šo jautājumu atbildēt precīzi nevaru. Tomēr, ja runa ir par darba iespējām kopumā un atalgojumu, tad laikam ārpus Latvijas robežām situācija šķiet labāka.

Vai tu tici brīnumiem?

Jā, esmu tādus arī piedzīvojuši.

Varbūt tavā dzīvē ir noticis kas tāds, ko nespēji iedomāties, ka tā varētu būt?

Pēc nelaimes, ko piedzīvojam ar ģimeni, zaudējot māju ugunsgrēkā, man šķita, ka dzīve ir sabrukusi. Tomēr tieši šīs situācijas dēļ esam iepazinusi neap-rakstāmi lielu cilvēku laipnību, sirsnību, labestību un palīdzību. Joprojām ik dienu, atverot acis, es pateicos ikvienam sargeņģelim, kas tajā brīdī bija ar mums, jo tā bija svētība.

Ar ko mēs šeit, Ošupes pagastā, kas atrodas tik tālu no galvaspilsētas, esam bagātāki nekā pilsētā?

Tā ir daba, par kuras klātbūtni varam priecāties. Skaistie meži, Lubāna ezers, sakoptie lauki. Apkārt mums paveras pasakains skats, nav trokšņa, ir miers un laipni cilvēki.

Reizēm sabiedrībā valda uzskats, ka jaunieši tīko pēc vieglas dzīves, kā domā tu?

Jā un nē. Cilvēki ir atšķirīgi, tāpat atšķiras viņu izvēlētais ceļš. Jaunietis mācās no tā, kas ir apkārt, kļūdās un veido pats savu pieredzi. Man šķiet, ka lielākā vieglprātība slēpjas tajā, ka jaunības gados nav tik daudz ar ko rēķināties, un izvēles tiek veiktas, lai atrastu ceļu, kurp doties. Pieaugot, šis ceļš jau ir atrasts, ir zināmi mērķi un pienākumi.

turpinājums 6. lpp.

turpinājums no 5. lpp.

Kāds ir tavs vaļasprieks?

Mani aizrauj viss aktīvais.

Kurš ir tavs ziemas sporta veids?

Hokejs, bet noteikti tā vērošana, ne daļība tajā.

Ar kādu profesiju saisti savus nākotnes plānus?

Šobrīd visus savus spēkus koncentrēju uz to, lai nākotnē kļūtu par žurnālisti.

Kādu tu redzi Latviju, Ošupes pagastu vēl pēc 10 gadiem?

Uzskatu, ka liels Latvijas nākotnes

potenciāls ir tieši laukos, to pierāda tas, cik daudz tiek runāts par zaļo Latviju. Tomēr kopumā ir grūti raksturot to, kas notiks. Latvijā aug gudri un zinoši jaunieši, nepieciešams risināt situāciju, kā viņus šeit noturēt, pretējā gadījumā, pēc 10 gadiem latviešu skaits kļūs aizvien mazāks. Tāpat es vēlētos, lai mazinātos plaista starp varu un sabiedrību, tad tiešām būtu gaidāmas lielas lietas. Protams, mums nav milzīgu dabas resursu, ar kuriem vienā mirklī valsts varētu kļūt bagāta, taču, pacietīgi strādājot kopā, rezultātam noteikti jābūt.

Tavs novēlējums, varbūt iedroši-noši vārdi mūsu pagasta jauniešiem un iedzīvotājiem.

Lai katra jauna diena ir kā jauna cerība, jauns solījums, jauna enerģija, jauna ticība un sajūsma!

Lai veicas Laimai sasniegt savus mērķus, apmeklēt un iepazīst vēl daudz valstis, bet savus lielos sapņus piedzīvot šeit, Latvijā!

Dace Kalniņa

Foto no Laimas personīgā arhīva

Dzīve ir jāizdzīvo

Pārdevējs, cilvēks, kas iepriecina, palīdz, izskaidro. Šī profesija ir viena no pieprasītākajām Latvijā un viena no grūtākajām. Par to runā, domā, dažādos kuluāros diskutē. Bet veikalos mūs apkalpo pārdevējs, kurš dara savu darbu. Pirmais, ko ieraugām, ieejot tirdzniecības vietā, ir cilvēks aiz letes – pārdevējs. Tikai tad, kad viņš ir pasveicināts, sākam domāt par savu pirkumu, vajadzību. Tā nekad nenotiks lielveikalos, kur pārdevējs kasē tehniski pateiks labdien, un jauku dienu, bieži vien pat nepaskatoties uz pircēju. Galvenā īpašība – laipnība – neskatoties ne uz pircēja kaprīzēm, ne savu garastāvokli, ne likstām. Lasītāj, avīzē tiek rakstīts par citu nozaru cilvēkiem, viņu veikumu, nevaru neuzrakstīt arī par pārdevēja profesijas pārstāvi.

Veikalā „Velga” jau ilgstoši strādā Daina Lapsa. Lūdzu uz interviju. Lūk, viņas stāstījums.

Esmu dzimusi tepat, Degumniekos. Ģimenē esam divas māsas un četri brāļi. Tepat arī visi dzīvojam. Esmu mācījusies Degumnieku pamatskolā. Tad iestājos Valmieras 36 PTV un ieguvu sieviešu virsdrēbju drēbnieces profesiju. Pēc diploma saņemšanas strādāju Madonas šūšanas atelē 4 gadus. Apprecējos un man piedzima dēls Airtons. Dzīvē kā jau dzīvē, mani ceļi aizveda uz Kusu. Tur paziņu privāto uzņēmumā nostrādāju par pārdevēju 3 gadus. Laulība izjuka, Degumniekos atgriezās viena ar dēlu. Īsta darba nebija. Sāku šūt, tiku daudziem šuvusi kleitas, blūzes u.t.t. Izmācījos arī kurso par frizieri. Ieguvu sertifikātu. Šis darbs man arī patika. Bija pat doma Degumniekos izveidot nelielu frizētavu...

Tad man piedzima meita Brenda. Daudz kas dzīvē mainījās. Negaidīti man Velga piedāvāja strādāt par pārdevēju Meirānos. Braukāju rītos un vakaros, tad atbrīvojās vieta Degumniekos un šeit strādāt man bija izdevīgāk. Tā kopumā šajā uzņēmumā esmu nostrādājusi 10 gadus.

Pārdevējas darbs ir smags, grūts un atbildīgs. Nav laika pat slimot. Darbs ikdienā uz kājām un ar cilvēkiem, jābūt

laipnam, daudz kas jāuzklausa...

Ir interesanti pavērot, kā cilvēki iepērkas. Viens gan ir skaidrs, ka katrs preces izvēlas no sava maciņa biezuma. Kas izvēlas ikdienišķo maizi, sāli, cukuru, kas pārsvarā gardumus, citam vajadzīgs kas skaists vai praktisks. Daudzus gadus strādājot ir iepazīti cilvēki. Esmu saņēmusi gan pateicību, gan reizēm arī nopelnumu. Tā jau ir, katrs ceļš ir līkumots.

Brīvajā laikā pats galvenais ir miegs. Mans hobijs numur viens ir dziedāšana vokālajā ansambļī „Harmonijā”, nu jau 15 gadus. Tas mani uzmundrina. Man patīk dziedāt. Bieži dangoju savā nodabā gan vietā, gan nevietā. Dažreiz pat pasmaidu, kad attopos, ka to daru. Piemēram, veikalā, apkalpojot pircēju, attopos, ka dangoju. Mans otrs lielākais hobijs ir dzērveņu lasīšana. Ļoti patīk lasīt sātās ogas un jo to vairāk, jo lielāka degsme. Ja saskaitītu visus pa šiem gadiem salasītos kilogramus, būtu vairāk kā tonna. Pašlaik mans lielākais prieciņš ir mans mazdēliņš Renārs, kā es pati esmu nosaukusi, mans Runčuks. Taisnība jau vien būs tam teicienam, ka mazbērni kļūst mīļāki kā bērni.

Dēls Airtons pārsvarā atrodas ārzmēs, kur atradis darbu. Priecājos par bērniem, dēls man ir labs. Brendai iet drusku grūtāk. Cenšos palīdzēt, cik manos spēkos.

Vispār esmu cīnītāja, optimiste. Patīk pucēties, izklaidēties. Dzīve ir jāizdzīvo – tā ir mana devīze. Katram cilvēkam ir nākotnes plāni, arī man. Pašlaik neatklāšu, ceru, ka izdosies un piepildīsies. Laiks rādīs un visu noliks pa vietām.

Nobeigumā uzdošu Dainai ātros jautājumus.

Balts vai melns?

Balts.

Pavasaris vai rudens?

Rudens.

Konfektes vai cepumi?

Konfektes.

Dziesma vai deja?

Dziesma.

Dusmas vai asaras?

Dusmas

Draudzība vai mīlestība?

Mīlestība.

Visiem novēlu nezaudēt dzīvotsparu. Vairāk saskatīt labo, skaisto, mīlo. Dzīvē mums katram ir nācies saskarties ar grūtībām, likusi kļūdīties, izturēt un iet tālāk. Būsim stipri! Sev tuvākiem cilvēkiem novēlu veselību, ja tā būs, tad viss pārējais nāks pats no sevis. Vairāk smaidiet, ejiet cilvēkos, atrodiet pareizos draugus!

Vēlējums Latvijai. Lai dzīvo mūsu zeme! Žēl, ka mūsu atvasēm un daudziem mums pazīstamiem cilvēkiem jāmeklē darbs un jāstrādā citās zemēs, jo te nav tādu darbu ar tik labu atalgojumu. Ja visi tie, kas aizbraukuši, atgrieztos, kopā sapulcētos un izveidotu kaut ko pilnīgi jaunu, es ticu, ka tad mūsu valsts būtu daudz stiprāka. Un tomēr te ir mūsu mājas.

Daina, lai tev izdodas piepildīt sapņus! Veiksmi! Paldies!

Ināra Baltā

Foto no Dainas personīgā arhīva

Kabata

Janvāris — februāra 1.puse 2018(19)

Dabas zinību un matemātikas pasaulē

Šī gada 7. februārī mūsu skolā notika matemātikas un dabaszinību pēcpusdienu. To organizēja dabaszinību un ģeogrāfijas skolotāja Mudīte Bodža, ķīmijas skolotāja Sarmīte Solovjova, matemātikas un fizikas skolotāja Zita Juste. Pasākumā bija iespēja piedalīties visiem Degumnieku pamatskolas skolēniem.

Sacensības notika starp jautātām komandām 2.-4.klasēm, 5.- 6. klasēm un 7.- 9. klasēm.

niņu kopējā un vidējā masa, jāizmēra un jāaprēķina komandas dalībnieku aizņemtais virsmas laukums, kā arī komandas radītais spiediens uz virsmu.

2.-4.klases skolēni taisīja telpisku ezera modeli, kurā atrodas zivis un citi ūdens iemītnieki. Dziesmā "Tu mana ģeometriskā" bija jāsaklusa noteikti vārdi un jāuzraksta to skaits, kā arī jāsaliek domino par Latvijas objektiem.

Pasākuma noslēgumā katras komandas viens pārstāvis veica eksperimentu "Vulkāns", kur bija iespēja radīt savu vulkāna modeli un redzēt kā tas darbojas.

Labdien!

Tik bieži sajūtos kā mazs smilšu grauds starp tik daudziem citiem akmentiņiem. Dažreiz liekas esmu tāda viena vienīgā. Tāpat kā kokam zaru daudz un dažādi, arī skolā mēs esam tik dažādi. Kas izmērīs un pateiks, kurš labāks vai sliktāks? Kaut gan mērīti mēs savā ziņā tiekam. Un šie mērījumi ir sarakstīti dienasgrāmatās vai eklasē. Laiks rit, skrien, joņo, uzmet pat kūleni. Re, nupat bija 2017., bet nu jau 2018. Vēl mēs, devītklasnieki, ievilksim elpu, un pamatskolas gaitas būs galā. Laika skrējieni ir neredzams, bet pierādāms gan!

Nupat skolā notika matemātikas un dabaszinību pēcpusdienu, kurā paklejojām eksakto zinātņu pasaulē. Olimpiskās spēles rit pilnā sparā. Arī mēs - Degumnieku skolēni - aktīvi piedalāmies konkursos un sacensībās. Ierindas skatē Madonā 5./6.klašu skolas komandai 2.vieta, Sintijai Šķēlei skaļās lasīšanas sacensībās Madonā 2.vieta, plkv.O.Kalpakam velūtā atceres pasākumu cikla sacensībās Lubānā 5./6 klasei - 2. vieta, Meirānos 1.-4.klašu komandai 2. vieta, erudītkonkursā Samantai Baltaijai 3.vieta, dambretes sacensībās Aleksam Kozulim un Iljam Voropanovam - 1. vieta.

Jaunajā slidotavā - hokejam zaļā gaisma. Varbūt varētu kādus starpskolu mačus uzrīkot? Ko sakāt? Kāds atkal kaut ko mēra. Šoreiz samērītas vietas.

Es domāju, ka ik pa laikam mums vajag arī pašiem sevi nomērīt - savus darbus, veikumu, atbildību, pielāgību. Klusi pierakstīt kādā sirds stūrītī un nākamreiz izdarīt par centimetru vairāk.

Mēs nekad nedomāsim vienādi, nedarīsim identiski un izskatīsimies dažādi. Mēs varam iemācīties cienīt un mazliet pielāgoties apkārtējiem, vai ne? Šāda sevis pierādīšanas vieta Degumniekos ir sākusi savu darbību multifunkcionālā centrā. Arī mums nu ir iespēja kopā darboties, īstenot savas vēlmes. Te vēl priekšā darbu daudz, tādēļ paveikto vēl nemērīsim. Nāksim un kopā būsīm, darbosīsimies!

Novēlu devītajai klasei sekmes mācībās un izturību, pārējiem darba sparun un gribasspēku mērķu sasniegšanai!

Linda Kalniņa

Katrai komandai bija jāaizpilda komandas galda karte, jāizdomā moto un sevi jāprezentē. Komandas atbildēja uz jautājumiem viktorinā, kur tika pārbaudītas zināšanas matemātikā un dabaszinībās (ģeogrāfija, ķīmija, fizika), klausoties grupas "Labvēlīgais tips" dziesmu "Tu mana ģeometriskā", jāsaklusa matemātikas jēdzieni, burtu mikslī jāmeklē pasaules slaveno matemātiķu vārdi, burtu piramīdā - ezeru nosaukumi, jāsaliek domino "Valstis un pilsētas", jāatkārto mikroskopa uzbūve un gaismas staru gaita lēcās. Komandas kapteiņiem bija jānosver komandas dalībnieki, kopīgi jāaprēķina komandas dalībnieku kopējā un vidējā masa, jāizmēra un jāaprēķina komandas dalībnieku aizņemtais virsmas laukums, kā arī komandas radītais spiediens uz virsmu.

Skolu stāsti!

Tuvojoties Latvijas Simtgadei, skolas avīzē publicēsīm skolotāju, skolas darbinieku, vecāku un vecvecāku skolu atmiņu stāstus. Ir lietas un cilvēki, kas mūs stiprina, kas mūs iedvesmo un, kas mūs virza uz priekšu. Var būt tieši pirmā skola, pirmā audzinātāja vai kāda īpaša skolotāja ir bijis iedvesmas avots un cēlonis šodien sasniegtajam un paveiktajam.

Avīzes veidotāji aicina kavēties atmiņās, pastāstīt par to mūsdienu skolēniem.

Bija jāmacās un jāstrādā

Skolā sāku mācīties 1957.gadā. Tā bija Murmastienes astoņgadīgā skola (ēka kā grausts vēl šobrīd stāv ceļa malā). Sākuma klasītēs bija vecāku austas, krāsotas un šūtas vadmalas auduma skolas formas, meitenēm tās bija tumši zilas kleitas. Bija arī melni priekšautiņi. Nekādu greznumu. Svētku reizēs - kleitiņā piešuva baltas apkaklītes.

Vēlāk jau zilo skolas formu varēja nopirkt veikalā. Ikdienā bija melni atlasa priekšauti. Svētkos—piešūtas baltas aprocītes, apkaklītes, balti priekšauti.

Sākumklasītēs bijām apmēram 12 bērni. 5.-6.klasē jau bijām 25.

1964. gadā 8.klasi (skolas beigās) absolvējām 18 skolēni.

Mazajās klasēs pusdienām maizītes ņēmām no mājām, vēlāk jau bija koptgalds. Skolā paši mazgājām, uzkopām savas klases telpas, bija jānes krāsnīm malka un ūdens no akas. Virtuvē palīdzējām pavārei—mizojām kartupeļus, mazgājām traukus, nesām malku. Pēc maltītēm viss bija jānokopj. Virtuve—ēdamtelpa atradās otrajā stāvā.

Klašu telpas mums nemainījās. Sporta nodarbības notika ārā apstākļos. Tualete bija ārā—30-40 metrus no skolas. Maiņas apavu nebija.

Ziemā patika garajā starpbrīdī skriet, šļūkt no sniega kalniņiem.

Tajā laikā skolēniem bija tikai pienākumi, tiesību nebija. Neviens ar bērniem neauklējās. Bija jāmacās un jāstrādā. Atzīmes bija pēc vecā stila no 1 līdz 5. Nesekmīgos atstāja uz otru gadu. Vasarā bija skolas mācību lauciņi. Rudeņos talkas—kartupeļu rakšana, biešu raušana. Lai nopelnītu ekskursiju uz Ļeņingradu, braucām ar smago kravas mašīnu, ar ieliktām dēļu sēdvietām, pēc stundām līdz tumsai strādājām sovhoza laukos—fasējām kartupeļus, vācām bietes, plūcām linus ar rokām.

Skolotāji bija stingri un prasīgi. Ja nebijām iemācījušies, sēdējām pēc stundām kamēr visu atbildējām. Mājās tikām ar tumsu, kā nu kurš, jo speciālu autobusu nebija.

Skolas atmiņās kavējās Līvas un Tīnas Peku ome Marta Joste

Skolas gadi - vieni no labākajiem manā mūžā

Atceroties bērnu dienas, uzreiz atceros veco Gotlība skolu, kur ieguvu savas zināšanas. Skolas gaitās mani ievadīja skolotāja Elizabete Šķēle un skolu beigt palīdzēja skolotāja Eleonora Bērziņa.

Cik atceros, klasē bijām 11 skolēni. Vislabāk atminos, ka bija jānesā skolas formas, tās bija obligātas - kleitiņa un priekšauts.

Pat tagad bieži nāk prātā, kā bija jāstaigā kādi 2 km līdz mājām, bet skatoties uz mūsdienu jaunatni, reti kurš iet ar kājām uz mājām, ja tās ir ārpus Degumnieku centra.

Skolas laikā īpaši man patika svinēt svētkus, jo tie vienmēr bija interesanti un pamācoši. Visvairāk es atminos tās dienas, kad pie mums brauca ļaudis no Lubānas un rādīja kino mazajā skolas zālē. Ak, tie bija laiki! Es dziedāju skolas korī. Šis pulciņš mani ļoti piesaistīja.

Skolas laikā arī bija jāpalīdz vecākiem lauku darbos, kas dažreiz lika pasvīst. Atminos, ka bija jāstrādā skolas kartupeļu novākšanas talkās.

Mūsu skolas laikos arī tika rīkoti klases vakari, pārgājieni, ekskursijas un daudz kas cits.

Man patika skolas laiks, tie bija vieni no labākajiem gadiem manā mūžā.

Atmiņās kavējās Keitas Kruglovas un Elīnas Alksas Ločmeles vecmamma Anita Ločmele.

Foto no vecmamma personīgā arhīva

NACIONĀLĀ SKAĻĀS LASĪŠANAS SACENSĪBA

Rudenī Latvijas Nacionālā bibliotēka uzsāka Skaļās lasīšanas sacensību.

5. un 6. klašu skolēni visā valstī piedalījās pirmās kārtas konkursā savās skolās vai bibliotēkās. Sacensību metodika aizgūta no Holandes, kur šāda veida sacensība notiek jau vairāk nekā 20 gadus, iesaistot ap miljonus bērnu. Uzsākot kampaņu, LNB Bērnu literatūras centrs vēlas pilnveidot bērnu prasmes, izvēlēties piemērotu un interesantu literatūru skaļai lasīšanai, sekmēt interesi par lasīšanu un grāmatām, saliedēt bērnus kopīgām lasīšanas aktivitātēm, kā arī veicināt lasītprasmi. Sacensībai piemērotu lasāmvielu dalībnieki var atrast gan "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas" grāmatu kolekcijā, gan tās var būt sena izmirstas, labas grāmatas vai arī tikko iznākuši darbi.

Vai tas nav fantastiski, ja skolēns var sevi saukt par lasīšanas čempionu un konkurēt vietējā, reģionālā un varbūt pat valsts līmenī? Valsts fināla laikā tiks izvēlēts valsts lasīšanas čempions. Uz finālu tiks uzaicināta visa klase.

Uz Nacionālās Skaļās lasīšanas sacensībām Madonā devās 5.klases skolniece Sintija Šķēle. Viņa izvēlējās lasīt Pamelas Līdonas Treversas grāmatas "Mērija Pipinsa" fragmentu. Esam lepnī, jo Sintija ieguva 2. vietas diplomu. Apsveicam! Paldies, skolotājai Sabīnei Šķēlei Stepanovai.

Materiālu sagatavoja I.Strode

Karjeras izglītība

Plānojot savu personīgo dzīvi, veidojot profesionālo karjeru un izvēloties profesiju, ir svarīgi saprast — ko pats cilvēks GRIB, VAR un ko VAJAG sabiedrībai.

GRIBU — tās ir cilvēka intereses, vēlmes, centieni, būtiskais dzīvē un darbā. Iespējams, ka, nosaucot visas savas intereses, vēlmes, nodarbošanos, kas saista, patīk un ko gribētos darīt, būtu ļoti garš saraksts. Daudziem ir plašs interešu loks, un ir visai grūti izšķirties, kuru no savām interesēm izvēlēties profesionālajai realizācijai, bet ko atstāt kā vaļasprieku. Lai pieņemtu pareizo lēmumu, nepieciešams izzināt profesijas saturu, darba pienākumus un apstākļus. VARU — tās ir

cilvēka prasmes, zināšanas, spējas, īpašības, stiprās puses, kā arī veselības stāvoklis, — visas profesionāli nozīmīgās īpašības. Kad ir noskaidrotas profesionālās intereses, svarīgi saprast, vai cilvēkam piemīt šīm interesēm atbilstošas spējas. Spējas vispilnīgāk atklājas un attīstās tieši darbībā — mācībās vai jau praktiskajā darbā. VAJAG — tās ir profesijas, kas konkrētajā vietā un

laikā darba tirgū ir pieprasītas, tātad — kādi

speciālisti un kādas kompetences ir nepieciešamas tagad un tuvākajā nākotnē.

2018.gada 12. janvārī mums bija iespēja braukt uz Madonu, uz mācību centru "Buts". Brauca 1.-6.klases skolēni un audzinātājas. Šo pasākumu organizēja karjeras izglītības skolotāja Ināra Kiukucāne. Mēs iepazinām četras profesijas- šuvēja, manikīrmeistare, elektriķis un santehniķis. Tas bija ļoti interesants pasākums gan bērniem, gan skolotājiem, jo varēja daudz ko jaunu uzzināt par šo amatu specifiku, izmēģināt šujmašīnas darbībā, izpētīt elektrības un gaismas tapšanas knifus, vērot santehniķa darba nianšes un uzlakot nagus. Man šķiet, ka visinteresantākā profesija bija elektriķis, bet varbūt citi bērni domā savādāk? Mums visiem kopumā ļoti patika šāda veida pasākums. Paldies, organizatorei-I. Kiukucānei un mācību centra "Buts" speciālistiem par uzņemšanu!

Sintija Šķēle

“SAULESZAĶĒNOS” KATRA DIENA JAUKA!

Priecīgi sagaidījuši Jauno 2018.gadu, “Saulsazākēni” nenogurstoši turpina draiskoties, rotaļāties, dziedāt, dejot, apgūt jaunas prasmes un iemaņas. Katrā sīkumā un katru dienu ieraudzīt brīnumu, prieku, līdzpārdzīvojamu.

Rīts “Saulsazākēnos” iesākas ar to, ka gaidām austam gaismiņu. Kaut arī rīta agrums ir tumšs, lepnums rotā tā bērna seju, kas ierodas pirmais grupā. Tad dzirdam patiesu saucienu: “Es šorīt pirmais!” Smaidīgi sagaidām pārējos draugus, un diena var sākties!

Kopīgā “Rīta aplī” dziedot sasveicināties ar draugiem. Katrs draugam novēlam: “Jauku dienu!” Uzzinām kāds datums, diena, mēnesis un laika apstākļi. Suminām vārda vai dzimšanas dienas gavīlniekus. To noskaidrojuši varam sākt apgūt jaunas prasmes, iemaņas nodarbībās.

Ziema ir laiks, kad varam lasīt daudz pasakas, kas vēsta kādu gudrību. Tās izspēlējam, caur maņām izjūtam. Jautājam, atbildam. Lai uzzinātu, kas ir veselība un kā to uzturēt lasām, skatāmies, rotaļājamies, sportojam, dejojām. Zīmējam arī jocīgos veselīgos ēdienus, kas izraisa smieklus un arī pārdomas. Interesanta izvērtās nedēļa, kurā runājām, eksperimentējām ar gaisu un ūdeni. Eksperimentējot uzzinājām, kas grimst, kas negrimst, kas ir gaiss un kā to var izmantot. Rotaļājamies ar gaisu pūšot vates piciņu pa labirintu, bet spēlējoties ar ūdeni, mēģinām to pārliet no viena trauka otrā – ar pipeti, ar špicīti, ar karoti, vienu un to pašu ūdens daudzumu. Visi eksperimenti bija aizraujoši un pozitīvam emocijām bagāti. Sveču dienā mēģinām liet sveces. Secinām, ka tas ir patīkams process, bet jāstrādā akurāti. Tāpat uzzinām, ka ar svecēm jābūt uzmanīgam.

Arā ir ziema, ir daudz sniega, ir auksts, tāpēc kopīgi izpētām kā palīdzēt putniem un zvēriem pārdzīvot ziemu. Palīdzam putniem un zvēriem izliktot barību mežā un gatavojot barotavas putniem. Apliecējam putnu barotavas un atpazīstam ziemojošos putnus.

Sagaidot Meteņus, kopā ar “Cālēnu” grupu ballējam “Cepuru ballē”. Lai liksmotos vispirms kopā ar vecākiem jāizgatavo cepure. Paldies vecākiem par skaistajām cepurēm. Tās mums ļoti patika. Savu cepuri izrādījām, soļojot pa sarkano paklāju, ko novērtēja ziņoša žūrija. Kopā ar mazajiem “Cālēniem” apzīmējām cepuri, metām cepuri, fotografējāmies ar cepurēm, dziedājām par cepurēm, gājām rotaļās. Balles beigās sagaidījām konfekšu salūtu. Mums bija jautri! Paldies audzinātājai Baibai par pasākumu.

Kad kokos vēl bija pa kādai krāsainai lapai, mums aizloga sāka būvēt slidotavu. Bērniem tā bija vienreizēja pieredze redzēt kā tā top. Bērniem bija iespēja redzēt slidotavas tapšanas visus posmus – kā izgriezta kokus, kā tos savāca, kā darbojās dažādi traktori, kā tika uzmontētas metāla konstrukcijas, kā likti borti un visbeidzot uzliets ūdens, kurš pārtapa gludā ledū. Bet nu jau paši varam doties uz slidotavu un sportot. Kur nu vēl fantastiskais kalniņš!

“Saulsazākēni” ziemas priekus izbauda arī veļot un ceļot sniegavīrus, cietokšņus, kā arī uzrīkojot sniega kaujas. Sniegā veidojam eņģeļišus un baudām vēl daudz citus ziemas priekus.

Jūs jautāsi: “Vai “Saulsazākēnos” visas dienas ir tikai jaukas?”

Mēs atbildēsim:

“Mēs ne tikai jautrojamies, bet jo cītīgi strādājam, mācāmies, pārvaram grūtības! Darām savu ikdienas darbiņu ar prieku un tieši tāpēc tas viss ir jauki!”

P.S.

No Bērnu sarunām.

Skatāmies grāmatu par dzīvniekiem, kur attēlota varde. Tā ir sarkana ar lielu apaļu kaklu. Kopā noskaidrojam, ka šo vārdu sauc par Tomātvardi.

Bērns: “Jā, tā ir! Jo viņa ēd tomātus”

Cepuru balles rezumējums:

5/6 gadīgo bērnu grupas “Saulsazākēni”

nominācijas:

Cepure 2018-Mārtiņš Mālnieks
Cepure-Plava -Madara Mālniece
Cepure-Joks -Kārlis Bārbals
Cepure-Pasaka - Agija Pommere
Cepure-Krāsu eksplozija - Kārlis Krastiņš
Cepure-Noslēpums - Luīze Maija Gornava
Cepure-Multfilma -Heilija Putniņa
Žūrijas pārstāves Ilzes simpātija- Jēkabs Šķēls

2-4 gadīgo bērnu grupas “Cālēni”

nominācijas:

Žūrijas simpātija - Amanda Baltā un Katrīna
Iesaiņa
Cepure - Profesija - Edijs Rullis
Cepure - Oriģinalitāte - Monta Strode
Cepure - Pasaka - Sandijs Pommers, Agija
Pomere
Cepure-Elegance - Krista Dubrovska

Foto: Baiba Smeltēre

Par Saulsazākēnu ikdienu pastāstīja audzinātāja Līga Grāvere

LIELI DARBI MAZĀM ROKĀM

Ciemos sagaidījām mūsu mīļos tuviniekus, lai kopā radītu Ziemassvētku sajūtu un sniegtu to arī “Grinčam”, kas pie mums ieradās mūsu mazajā ludziņā. Kurš gan spētu pretoties, kaut kam tik mīlam, kā bērnu mīļgājām sejiņām, dziesmiņām un dejiņām? Arī Grinčs to nespēja un beigu, beigās viņa sirds atmaiga. Paldies, par to mazajiem „cālīšiem”, un viņu vecākiem!

Ārkārtīgi ātri paskrēja, svētku laiks un nu jau pirmais 2018. gada mēnesis aizvadīts! Ko, tad esam sadarījuši pa šo laiku?

Lai cītīgi ķērāmies pie sīpolu stādīšanas, lai kā nākas, uzņemtu vitamīnus un pasargātu sevi no saslimšanām. Gatavojām svaigi spiestas sulas un iepazīnāmies ar veselīgu dzīvesveidu! Ēdot veselīgi, neaizmirsām pabarot arī tos, kuriem ziemā atrast ēdamo ir grūtāk un pagatavojām veselīgu našķi arī putniņiem.

Ērmojamies un izbaudījām ziemas priekus! Prieks, ka nu mums blakus ir slidotava, taču, kamēr mēs jūtamies nedroši uz slidām, kārtīgi izprieccājāmies pa kalniņu, tai blakus!

Ne pa jokam darbojamies ar krāsām mūsu “Krāsu karnevālā” gleznojot, ne tikai uz papīra, bet arī uz sejiņām un sienām! Radījām karnevāla cieniņas maskas ar neona krāsām un spalvām.

Iepazinām Latvijas pasta darbu, dodoties ciemos pie mūsu pastnieces Ilzes, kura mūs pacienāja ar konfektēm, un nosūtījām sev vēstules, kuras darinājām paši. Paldies, Ilzei par pacietību un pretimnākšanu!

Tā īsumā ir paskrējis šis laiks “Cālēnu” grupiņā! Turpināsim darboties tik pat radoši un tiksīmies ar Jums jau pavasarī, lai pastāstītu par mūsu lielajiem darbiem!

Audzinātāja Indira Baltā

PARUNĀSIM PAR DZĪVI AMERIKĀ

Aizvadītajā vasarā un arī šī gada nogalē mūsu 9.kases skolēniem - Megijai Elenai un Jānim Tomam Litkēm - bija vienreizēja iespēja baudīt dzīvi tālajā Amerikā. Aicinājām viņus uz sarunu par piedzīvoto, redzēto, dzirdēto, par sajūtām un pieredzi.

Kas jums deva iespēju ceļot uz Ameriku, kāpēc ?

Mēs ceļojām uz ASV pateicoties bezpeļņas baptistu organizācijai New Horizons For Childrens (NHFC). Šī organizācija strādā, lai bērni, itā kā arī audzēbēri, no Latvijas un Ukrainas viesotos kristiešu ģimenēs, iegūt draugus un apceļot Ameriku .

Kā lidojāt, cik kilometru nolidojāt, cik ilgi, cik tālu bijāt no mājām?

MEGIJA: Šo ceļojumu laikā esmu sapratusi ka man ļoti, ļoti nepatīk lidot. Ceļot tik tālu ir briesmīgi! Lidojot uz ASV man bija 3 lidmašīnas. Pirmā bija RĪGA-AMSTREDAMA (aizņēma apmēram trīs stundas). Otrā bija AMSTERDAMA-ŅUJORKA (9 stundas). Trešā bija ŅUJORKA-ATLANTA (2 stundas). Bet vēl jāpieskaita klāt laiks, kad atradāmies lidostā un vēl divas stundas braucot no Atlantas uz mājām.

JĀNIS: Lidots tika daudz! Man sanāca lidot ar 3 lidmašīnām apmēram pie 20h ar visu gaidīšanu lidostā Latvija - Brisele- Vašingtonas-Mansfilda, kaut gan pēdējais galapunkts bija paredzēts Pitsburga, uz kuru nepaspējām jo nokavējām lidmašīnu.

Kur bijāt vasarā, kur ziemā?

MEGIJA: Es viesojos tajā paša ģimenē, Džor džijas štatā.

JĀNIS: Vasarā viesojos Viskonsīnas štatā, bet ziemā – Pensilvānijas. Galvenā atšķirība no abiem štatiem bija, ka Viskonsīna, manuprāt, bija daudz drūmāka. Mašīnas, ceļi, meži un atkal mašīnas, protams tur bija arī interesantas vietas ko apmeklēt... Toties Pensilvānijā – viss bija savādāk, ap ceļiem bija izveidotas mājas vai nelielas pilsētas...

Kādi bija laikapstākļi šajās Ziemassvētkos jūsu štatā?

MEGIJA: Štatā, kur biju , vasarā ir ļoti karsts (varēju izbaudīt pat 40 grādu karstumu.....), bet ziema ir ļoti sausa un temperatūra var strauji mainīties (zemāka temperatūra bija -6 grādi, bet augstākā apmēram + 23 grādi). Šajā štatā ļoti, ļoti reti snieg. Bet bija jauki iziet ārā bez biezas jakas.

JĀNIS: Auksti, bet man patika. Īstā jautrība notiek ziemā, tāpēc aukstums kompensējas ar jautri pavadītu laiku.

Spilgtākie piedzīvojumi, notikumi?

MEGIJA: Viens no maniem spilgtākajiem piedzīvojumiem bija dienu pavadīt amerikāņu skolā. Redzēt atšķirību stundā, skolēnos un skolas ritmā, pastāstīt citiem par Latviju (lielākā daļa nebija dzirdējuši par tādu valsti)

JĀNIS: Mans spilgtākais piedzīvojums bija apmeklēt "Pitsburgas pingvīnu" spēlēs jo tur es redzēju savu aizraušanos kā arī, pati ģimene daudz pavadīja laiku spēlējot hokeju.

Kā sagaidījāt un pavadījāt Ziemassvētku un, kas bija savādāks Jaunā gada sagaidīšanā?

MEGIJA: Ziemassvētki bija ļoti patīkami un interesanti. Daudz laika pavadījām ar ģimeni un draugiem. Cepām cepumus, gatavojām šokolādi, gājām dziedāt dziesmas kaimiņiem. Protams, rotājām Ziemassvētku eglīti, lai gan mums bija vēl četras eglītes, kas bija jau izrotātas pirms ierados (mana ģimene sāk rotāt māju uzreiz pēc Pateicības dienas, bet viņi pagaidīja mani, lai mēs varētu kopā izrotāt lielāko eglīti)

JĀNIS: Ziemassvētki tika sagaidīti līdzīgi kā Latvijā, bet tur vairāk izjutu , ka tie tiek svinēti kā garīgi svētki, kopīgas baznīcas apmeklēšana u.c.

Ko Tu vari mācīties no ģimenes, kurā mīti?

MEGIJA: Būt pašpārliecinātākai, atbildīgākai, tikt galā ar jaunām, nebijušām situācijām, nebaidīties izteikt savas domas un būt drošākai. Tā kā visi bērni dzīvoja kristiešu ģimenēs mums vajadzēja arī iet uz baznīcu, tādēļ daudz ko jaunu iemācījies par baptistiem.

JĀNIS: Grūti teikt.

Kas nepatika esot Amerikā?

MEGIJA: Es saslimu ciemošanās laikā, lai arī es ātri atveseļojos, tas tāpat man nepatika. Un tomēr... vēl vairāk man nepatika lidošana, jo tas ir ilgs ceļojums un mums ir jāpārsēžas vismaz divās lidmašīnās (atkarīgs uz kurieni lido), un , lidojot pāri okeānam , paiet apmēram 9 stundas...

JĀNIS: Nav lietu kas nepatika, spēju novērtēt to , kas jau ir dots un to izbaudīju.

Kā pietrūka, esot prom n mājām?

MEGIJA: Dzīvojot ASV , nevarētu teikt ka man kaut kas pietrūka, jo es par to īsti nedomāju.

JĀNIS: Draugu.

Kādi ir amerikāņi?

MEGIJA: Tas ir diezgan grūts jautājums... Amerikā dzīvo visdažādākās kultūras-cilvēki ir ļoti dažādi gan ticības, uzskatu, rakstura, gan izskata ziņā. Bet ir tāda sajūta ka amerikāņi ir daudz atvērtaķi un draudzīgāki.

JĀNIS: Grūti teikt jo esmu bijis tikai niecīgā Amerikas daļā!

Vai vari sevi iedomāties dzīvojam Amerikā, ar ko Tu tur nodarbotos?

MEGIJA: Es nevarētu to iedomāties.

JĀNIS: Iedomāties varu, bet nezinu vai ko vairāk par to . Tā ir tikai vēlme, nodarbotos ar mārketingu jo tā tur tagad trūkst .

Megija (bildes vidū) kopā ar viesģimeni

Jānis (pirmais no labās puses) kopā ar viesģimeni

Paldies, Megija, un „Jāni, lai vērtības un atziņas, ko guvāt esot svešumā, jums palīdz justies labi Latvijā!

Pulkveža Oskara Kalpaka ikgadējais atceres laiks

Turpinās neklātienas zīmējumu konkurss visām klašu grupām : 1. - 4.kl.tēma, „Kāda akmens stāsts Liepsalās”, 5.- 6.kl.grupām "Man pašam kungam būt, man pašam arājam", 7.-9.kl.tēma "Karavīra vēlākais tikuma-varonība". Darbi jāiesniedz līdz 26.februārim.

Kalpaka kauss volejbolā 13.februārī, Madonā.

2.martā noslēguma sacensības Degumniekos. Uzņemsim viesus un cīnīsies par "Kalpaka kausu 2018".

6.martā plkst 12.00 piemiņas brīdis Visagala kapsētā, tad apbalvošana un NBS Orķestra koncerts Lubānas kultūras namā .

23.februārī aicinām skolas vecākus piedalīties sporta aktivitātēs, kas veltītas Ziemas XIII Olimpiskajām spēlēm!

Sk. E.Zaube

FOTOSTĀSTS

Ierindas skatē Madonā, 5./6.kl. komandai 2.vieta

Sākumskolas pārstāvji sacensībās Meirānos, sk. S.Solovjova

Militarizētā stafete

Mirkļis pirms Labdarības izrādes

Nodarbību par drošību vada VUGD Lubānas postena komandieris Gatis Ģutāns

Kopā ar savu ģimeni un filmēšanas grupu mūsu skolā cietoja aktrise, režisore un mūsu skolas absolvente Inga Tropa

Militarizētās sacensības Lubānā

Tapa raidījums "100 gramu kultūras"

Kad zvaigznes mirdz

Vai tu jūti, kā pukst mana sirds? Redzu zvaigzni, kas debesīs mums mirdz. Sirds mīlas pilna, skan melodija Tev un man: „Neatstāj mani rudenim!”

No mīlas kvēlās uguns mēs griežamies dejā. No visas sirds es tev dāvinu ziedus, kas nekad nenovīst.

- Vēl tevis nebija, tu atnāci, kad vasara jau bija. Mēs dejojām ziedu valsī, kad ceļš veda uz mežmalu un atpakaļ. Mežmalā ziedēja saulesveces, kaut reizi jānosvin tas bija... Visi rīti pieder putnu balsīm. „Ko lapas čukst vējā?” es neprasu, liktenis zinās.

Viss, kas pazaudēts, sapņus jaunus klāj. Es vēlos veldzi gūt. Kamēr dienas projām skries, varbūt viss mainīsies. Mana sirds ir no smalka zīda, ne tā saburzās, ne dur.

Grūti, ja sāpes sevi jūti, no jauna spēku smelties.

Vai mīlam viens otru (pārdomas)

Rudens zelta rasas dimantos peld migla atvarā un satiekas ar jūru. Vēl vienu vasaru, vēl vienu dienu, jā, varētu vēl pavasari vienu, vēl vienu ziemu, es palūgšu un palūdzu arī tu. Vedīsim savas atmiņas kalnā, kur kādreiz bijām.

Pieskāriens tavš kā sapnis. Ja teiktu, ka mani mīli. Domas kavējas. Kaut arī es pēc tevis ilgojos kā izplaucis zieds pēc ūdens.

Tavs tuvums mani glāsta, mani skauj. Neļaušu Tev projām iet.

Nepieļausim to, ka varam nesatīkties, arī tad, ja pulkstenis būs apstājies, ja ūdeņi pret straumi skries.

Pateiksim viens otram to, ko mūsu sirdis jūt.

„Uz akmeņa rozēs sēt,

Tā ir jaunu dienu kaite,

Kuru nevar izārstēt.”

Laimi savu katrs meklēt iesim? Sirds kavējas, lai vēl izzied – rudens sātās dvēseles tām līdz zied.

„Mīlestība neizlūdzas, nenopelna, neizcīna. Tā gluži vienkārši vai nu ir, vai tās nav.

Sirds sadeg neparasti

Cilvēki ir jānovērtē. Nekad neignorē tos, kuriem tu rūpi, jo kādu dienu vari apjaust, ka esi pazaudējis dimantus, vācot akmeņus.

Cilvēks ir zelta vērts. Protams, par sevi vienmēr ir jādomā.

Vējš lapas nes, šūpojas koki, loka šmaugus bērziņus. Es par tavu rudenīgo mieru baidos. Vai tu zini, kur laime mīt? Vai aiz trejdeviņām jūrām? Varbūt tepat, pastiep pretī nosalušās plaukstas. Sasildīšu.

Vai jūti, ka mana sirds pie tavējās vēlas būt? Pastāv domu spēks. Kur mitinās tava zvaigzne debesīs?

Lai spoža zvaigzne krīt un dāvā laimi, lai tā neizgaist, tu turi viņu ciet.

Aizmirst tevi nespēju, kad Tevi atceros – tāpat šalc liepas, kā sendienās, dziesma, kas beidzas, to var no gala sākt.

Dzintra Šuma

Februāris mīlestības mēnesis

Gada otrais mēnesis – februāris – puteņu, sveču vai mīlestības mēnesis? Kā nu kurš to uztver. Viens gan ir skaidrs, ka 14. februāris ir Valentīndiena – visu mīlētāju diena. Mani gan šie svētki nesaista, bet jādzīvo laikam līdzī un viss jāpieņem. Kā saka, mīlestības jau nekad nevar būt par daudz. Mīlestība ir Visums, un tajā mēs, cilvēki, dzīvojam. Man radās doma uzrunāt pagasta ļaudis un katram uzdot tikai vienu jautājumu: „Kas ir mīlestība?” Lūk, atbildes.

Daiga – mīlestība ir bezgalīgs prieks dzīvot! Tā ir pati dzīve, sevis atrašana otrā cilvēkā.

Līga – mīlestība ir vienkārša un mājīga ikvienā. Tā aug un plūst pāri malām tikai tad, kad to dāvā, nevis meklē un tad uzstāda noteikumus.

Aivars – mīlestība ir tad, kad viens otru saprot, uzticas un prot piedot.

Jānis – mīlestība ir kā balons, kurā ir divi vienā. Kad mīl, tas izplešas, kad strīdas, tad sānos rodas puni, dažreiz lielāki, dažreiz niecīgi, kad viss atkal ir labi, tad balons atkal izplešas, ir apaļš un līdinās virs mākoņiem.

Santa – tā ir burvība. Tā cilvēku pārvērš, tas atdzīvojas un apkārtējiem šķiet, ka tas kļuvis skaistāks un maigāks. Dzīve iegūst citu jēgu un jaunu kvalitāti. Tā nesaistās tikai ar

romantiku, bet arī ar cieņu vienam pret otru, uzticību, atbalstu, kā arī savstarpēju saskaņu. Tā ir kā augs, kas rūpīgi jākopj un jālolo, lai tas uzdziedētu. Cilvēkam, kurš iemīlējies, viss grūtais liekas vieglāks, tā dod enerģiju un prieku. Mīlestību izjūtam jau no dzimšanas, tikai tā laika gaitā mainās. Bez mīlestības cilvēks noņikst.

Dzintra – mīlestība, tā ir dzīve. Tā jāprot izdzīvot ar visām tās piedevām un ar to nodzīvot visu mūžu.

Juris – mīlestība, tas ir kaut kas skaists. Paradīze, kurā ir divi – Ādams un Ieva.

Martiņš – mīlestība ir kā svece. Aizdedz un tā deg. Degdama mierīgi, brīžiem liesmojoši, brīžiem it kā nodzisdama, bet tomēr degot līdz galam.

Andris – mīlestība ir kā narkotika. Jo biežāk lietosi, jo vairāk mīlēsi. Pārdozēsi, tad var aiziet arī bojā.

Anita – mīlestība ir kā pasaka, kurai noteikti jābūt ar labām beigām.

Ilze – mīlestība katrā dzīves posmā ir savādāka. Jaunībā – gaidoša, trakulīga. Pusmūžā – pierasta, saprota. Vecumā – pateicīga, pabalstoša.

Paldies visiem! Lai dzīvo mīlestība!

Ināra Baltā

Patīkams mirklis...

Kādā februāra dienā nolēmu apciemot Albīnu Bilinsku. Bija arī savs iemesls. Jau otro gadu Jūlija Augusta Troņa mudināta, cenšos kaut ko uzrakstīt „Tēvu zemes kalendāram”, kurš top Latgales kultūras centrā. Tur ar atmiņu stāstiem tiek iesaistīti cilvēki, kuri dzimuši Latgalē, bet uz dzīvi pārcēlušies Vidzemē. Arī es esmu dzimusi Latgalē. Un tādēļ nolēmu uzaicināt Albīnu uz kādu atmiņu stāstu. Viņa labprāt piekrita. Izrādās – viņai pašai ļoti patīk rakstīt, par to liecina pierakstītās atmiņu klades un uz daudzajām lapām uzrakstītie viņas pašas domu graudi. Apbrīnojama sievietē un apbrīnojams fakts par tik labi saglabājušām atmiņām līdz pēdējam sīkumam. Sākot no bērnības līdz pat mūsdienām. Un tā loģika, kādā veidā tas tika uzlikts uz papīra, nenobrīnīties. Pārrunājam par dzīvi. Viņa dzīvo viena. Protams, iet gadi un veselība sākusī „klibot”. Kundze ir ļoti pateicīga dēlam Aivaram, kas palīdz, un mazmeitai Aigai, kas apciemo, paārstē.

Nevaru neuzsvērt viņas pedantiskumu, tīrību un kārtību, kas valda viņas sētā. Vasarās garāmbraucot vienmēr priecājos par sakārtoto apkārtni.

Albīna atzīst, ka grūti dzīvot vienai, bet ko darīsi, vīrs jau aizsaulē un bērniem sava dzīve.

Padoms citiem – dzīvojiet, cilvēki, esiet laimīgi un turieties viens pie otra līdz pēdējam elpas viencienam.

Vēl gribu uzsvērt, ka viņa raksta arī dzejoļus. Neliels piezīmju bločiņš pierakstīts pilns. Naktīs, kad nenākot miegs, pēkšņi viņa ņemot un uzrakstot tā brīža domas un sanāk dzeja. Arī Tev, lasītāj, viņa velta trīs dzejoļus. Izlasi un padomā! Tas viss no sirds.

Lai veselība, prieks un ticība! Paldies!

Ināra Baltā

Albīnas domas par mīlestību...

Draudzība ir pakļāvīga ūdensroze, bet mīlestība nav ar zīmuli uzrakstīts vārds, ko var viegli izdzēst, lai rakstītu no jauna.

Ista mīlestība ir akmenī iecirsta un nav izkaļama. Mīlestība ir un paliek mainīga dārza roze, smaržojoša līdz pašam saulrietam.

Mīlestība ir skaņa, ko rada simtiem instrumentu. Ja kāds kādu iemīlējis, tad domā uz mūžu, aizmirstot, ka visas ķēdes ar laiku sarūs, sadilst un pārtrūkst.

Vēl atmiņā palicis teiciens no manas mīļās vecmāmiņas: „Esi kā mežrozīte, neviens vien gribēs noplūkt. Iemācies ne tikai smaržot un ziedēt, bet, ja vajag, arī durt un skrāpēt ar asajiem dzeloņiem.”

Cilvēks dzīvo ar cerību un ticību, ka ikviens nākamais mirklis būs gaismas apstarots, liktenis tik pašu rokās. Katrs grib būt mīlēts un pats mīlēt, grib zināt, vai viņš ir kādam vajadzīgs.

Dzeja

Gadi kā putni steidzas prom
Caur negaisiem, vētrām, caur dzīvi,
Laime ikvienam ir jāatrod
Sniegos, ziedos un iedvesmas
brīžos.

Mūžam jābūt kā krāčainai upei,
Kuras vidū dzīvība zied,
Kuras dzīlēs smēlamas krāsas,
Kas liek priecāties, mīlēt un smiet.

Projām gadi skrien vēja zirgos,
Darbs dzen darbu un atmiņas gaist,
Bieži pusnaktī jaunības mirkļi
Atnāk, satver un prom negrib laist.
/A. Bilinska/

Foto no Albīnas personīgā arhīva

Latvija – Mairis – Latvija

27. janvārī, Rīgā notika boksa mačs – Mairis Briedis pret Oleksandru Usiku. Notikums, kuru vēroja, komentēja pasaules mērogā. Čempions pret čempionu. Mairim Briedim cepuri nost, komentāri lieki. Man šī cīņa patika un ārkārtīgi dzīvoju līdzī tās gaitai.

Mēs Latvijā kārtējo reizi varam lepoties, ka mums ir tāds sportists kā Mairis.

Šo boksa notikumu vērot klātienē bija aizbraukuši brāļi Rolands un Ingus Baltie, Zintis un Gatis Belovi, Gata sieva Dace. Starp skatītājiem satikts arī Lauris Kiukucāns un vēl pamanīti daudzi Madonas novada iedzīvotāji. Tas pierāda, ka mūsu pagastā arī M. Briedis ir cienīts un mīlēts.

Lūdzu uz mazu interviju Rolandu Balto un Gati Belovu.

Kā bija skatīties šo cīņu klātienē?

Rolands – kaut kas vienreizējs, nekāda televīzija to nevar aizstāt.

Gatis – liels piedzīvojums ar savādām sajūtām.

Kā uzņēmāt šo cīņu?

Rolands – no sirds. Te līdzjutēji nekliedza, bet blāva, es to skaitā.

Gatis – blāvu gan sēdus, gan stāvus.

Kādi ir bokseri jūsu skatījumā?

Rolands – ļoti spēcīgi, enerģiski.

Gatis – stipri un trenēti.

Konkrēti, kāds Mairis?

Rolands – spēcīgs, nosvērts, mierīgs cīnītājs.

Gatis – stiprs, jauns puisis ar nākotni.

Protams, domājāt, ka Mairis uzvarēs?

Rolands – protams, domāju līdz pēdējai sekundeī, ka uzvara mūsu.

Gatis – drusku pietrūka, žēl. Dažas minūtes izšķīra visu.

Kā ar to blāšanu, vai kakli nesāp?

Rolands – blāvu tā, ka iekaisa balss saites un nedēļu ar zālēm galā netiku. Sēdēju blakus ukraiņu līdzjutējiem, tādēļ gribējās būt pārākam un izrādīt atbalstu Mairim. Un starp citu, pametot boksa sacensības pusnaktī, iepazīnos ar Maira sievas brāli. Abi pārdzīvojam, bet tajā pašā laikā esam ļoti lepni, ka mūsu bokseris ir tik spēcīgs puisis.

Gatis – kakls sāpēja vēl ilgi. Nu kā gan varēja nebļaut un nepārdzīvot tādā mačā? Savādāk jau nemaz nav ko uz turieni braukt. Ir jādzīvo, jāpalīdz kaut vai tā. Brīžiem gan likās, ka arēnai jumts cilājas, kā visi pārdzīvoja par cīņu.

Ko novēlat Mairim?

Rolands – tikai uz priekšu! Atgūt zaudēto jostu un iegūt jaunas! Jā, vēl revanša maču ar Usiku.

Gatis – uzvaras! Iet uz priekšu! Turpināt cīnīties, jo spēks, miers, līdzsvars ir galvenais.

Vai vēl brauksiet, ja būs tāds līdzīgs mačs?

Rolands – noteikti, paldies brālim, ka uzaicināja!

Gatis – obligāti!

Paldies puisiem – **Ināra Baltā**

Nekā personīga. Tikai fakti.

Senlaiku literatūras maģistre Paulīne Zalāne – Vallēna Kārļa Stalšāna grāmatas „Krievu ekspansija un rusifikācija Baltijā laikmetu tecējumā” pēcvārdā raksta: „... ir neapstrīdami pierādījumi, ka baltu ciltis bija tās, kuras pēc pēdējā Ledus laikmeta sāka apdzīvot ne tikai Baltijas jūras austrumu krastu, bet ziemeļus un austrumus no Norvēģijas līdz Urāliem, no Baltijas līdz vidējiem Austrumiem.

Lai arī starp latviešiem un uģiem ir notikušas cīņas, visumā uģi ir mierīgi sadzīvojušies baltiem. Ne vieni, ne otri nav mēģinājuši pretinieku iznīcināt, ļaunākā gadījumā padzīt no iekārotās vietas vai aplaupīt. Citādi tas bija, kad 6. gs pēc Kristus sklavīni – slāvi no Karpatu apkaimes sāka virzīties uz ziemeļiem. Sklavīni bija romiešu leģionāru karakalpi – vergi. Pēc Romas impērijas sabrukuma viņi nodevās laupīšanai, jo cita amata neprata.

Ap 8. – 9. gadsimtu, apvienojoties ar vikingiem, viņi sāka slepkavot miermīlīgos baltu cilšu iedzīvotājus. Tā iznīcināja ne tikai šeit pieminētās daugaviešu pēcteču apmetnes, bet arī lielo galindu cilti, jātvīngus un visā tagadējā Krievijā dzīvojošos dažādu baltu cilšu piederīgos. Protams, par to nevar vainot tagadējo krievu tautu. Tomēr noziegumā pret cilvēci būtu jātiesā

tie, kas vēl tagad plāno, kā iznīcināt pēdējās baltu tautas, kuru vēsture sniedzas vismaz 65000 gadu dziļā senatnē un kas ir radījušas pirmos monumentālos sašņiegumus civilizācijas vēsturē.”

P.S. Parādi un grēki gan valstu, gan individuālie agri vai vēlu ir jānožēlo un jāizpērk. Vācieši to jau ir izdarījuši. Uz ko cer un gaida Kremļis? Trakākais tas, ka Ļeņins un Staļins ar savu bandu netaisnīgi nobendēja visvairāk savējo – krievus un citus slāvus. Protams, to neizdarīja tagadējā Maskava. Tomēr Maskavai būs jāatbild, jo – tā juridiski un tiesiski „mantoja” PSRS, otrkārt noziegumiem pret cilvēci nav noilguma. Visbeidzot. Laikam ir mirdams, nebeigšu brīnīties par krievu tautu. Atkārtot, ko nesen man Rīgā stāstīja kāds paziņa – gudrs, inteligents krievs. Viņš brīnījās par to, kāpēc pilsētā – muzejā – Sanktpēterburgā joprojām nav uzcelts piemineklis tautai, jo pilsēta tapusi (būvēta) burtiski uz cilvēku kauliem. Vaicāts, toties par varā jātnieku (piemineklis) – caram Pēterim I, viņš bija kategoriski noliedzošs. Kāpēc? Pateikšu vien to – pagātnē mums dzina galvā melu tumšumu. Tā bija. Šodien ir tā, ka neviens neliedz meklēt patiesības gaismu.

Jūlijs Augusts Trops

Paldies Jums, skola!

Jaunais gads nav tikai gadu mija, kad kalendārā pāršķiram jaunu lapu. 2018. gada 16. februārī pēc ķīniešu kalendāra sākas Zemes suņa gads, bet 15. februārī ir Austrumu jaunais gads pēc Mēness kalendāra. Tātad jaunais tikai sāksies.

Šai sakarībā gribu pakavēties aizejošā vecā gada notikumos.

Mani ļoti priecē mūsu Degumnieku pamatskolas darbošanās, aktivitātes.

Jau vairāku desmitu gadu laikā ap Ziemassvētkiem skola aicina pagasta iedzīvotājus uz „Balto rītu”. Šo pasākumu vienmēr esmu centusies apmeklēt – agrāk kā savu dēlu mamma, tagad kā mazbērnu ome. Jau nosaukums vien liecina, ka šis pasākums iecerēts ar baltām, gaišām domām iepriecināt ikvienu. „Baltais rīts” notiek tautas namā ar domu, lai bez piepūles varētu apmeklēt katrs, jo skolas aktu zāle ir 2. stāvā, ne jau visiem ir iespēja pa kāpnēm nokļūt augšā. Arī no pagasta pārvaldes puses nāk pretī un tiek piedāvāts transports.

Kāda balta liesmiņa tiek iedegta sirdī jau pasākuma sākumā, kad atskan liriskās Ziemassvētku dziesmiņas, izdziedātas bērnu balstiņām, deklamēti skaistie dzelji un vēlēti sirsnīgi novēlējumi. Katram apmeklētājam tiek uzdāvināta kartīte glītā, bērnišķīgā rokrakstā kā miļš apsveikums.

Otrs pasākums, kas arī mani ļoti, ļoti

iepriecina, ir labdarības pasākums – uzvedums „Ripo, ripo kamolītis”, kas šogad notika 19. janvārī. Tā bija skaista pasaka divu stundu garumā. Laiks pagāja nemanot. Par visu bija padomāts – sākot ar mūzikas skaņām katrā epizodē, gaumīgām dekorācijām uz skatuves, skaisti nodejotām dejām un, galvenais, ļoti labi nospēlētām lomām. Viss patiesi: gan ragana, gan zaķi, gan žurkas, gan princese, princis, kamolā tinēja utt. Kulminācija visam, ka šajā pasākumā piedalījās pilnīgi visi, uzsvēru – visi skolas bērni un skolotāji. Skatuve bija aizņemta līdz pēdējām stūrītim. Skaļie aplausi gan uzveduma vidū, gan beigās liecināja, ka visiem ļoti patika. Bija ieradušies arī pansionāta iemītnieki no Rupsalas un pat nolasīja pateicības runu. Tika pasniegtas baltas rozas.

Gribēju par šiem pasākumiem padalīties arī ar kādu no pagasta iedzīvotājiem un uz nelielu sarunu lūdzu Indiru Balto. Lūk, viņas stāsts: „Degumnieku pamatskolu pabeidzu pirms 13 gadiem, un nu jau man pašai ir divas meitas. Vecākā meitiņa mācās mūsu skolas 2. klasē. Ir jauki noskatīties, ka skola turpina saglabāt vecās tradīcijas, cienīt, pateikt paldies, iepriecināt un ir spējusi noturēt patriotisko dzirksti jau daudzus gadus. Redzēt savu bērnu darām to, ko pati kādreiz tiku darījusi (un ne vienmēr ar prieku, jo tajā laikā šis vērti-

bas nesaskatīju ar tādām acīm un sirdi kā tagad), ir tiešām liels prieks. Atceroties sevi tajā vecumā, es zinu, ka pēc gadiem arī mana meita uzvers visu savādāk un būs par visu pateicīga skolai. Ar šādiem pasākumiem bērnos tiek ieaudzīnāta cieņas pilna attieksme pret vecākiem cilvēkiem – cilvēcība, pieticība, līdzatbildība. Mana meita to vēl uztver kā pienākumu, kurš ir jāizpilda, bet vēl nespēj redzēt to dziļo jēgu. To pašu viņa izjūt pret dienasgrāmatu rakstīšanu, kurās jāveic pašvērtējums. Ar smaidu nolūkojos, kā viņa to dara, jo zinu, cik daudz no tā iegūs. Man ir saglabātas dienasgrāmatas no pamatskolas laikiem. Ir interesanti atšķirt, pārlasīt, parādīt bērniem. Tā ir dienasgrāmata par mani, manu izaugsmi, veiksmēm, neveiksmēm, varu atrast arī padomu saviem bērniem, jo daudzas dzīves situācijas atkārtojas, nomainās tikai bērni.”

Paldies, Indira!

Esmu lepna, ka mums aug tādi bērni, tā ir mūsu nākotne. Ka bērni tiek audzināti jau no pirmajām klasēm izvērtēt sevi, mīlēt savu novadu, valsti, cienīt vecākus cilvēkus, izstarot gaismu un parādīt labo dvēselīti.

Paldies Jums, skola! Paldies skolotājiem un bērniem par sagādāto prieku! Lai jums visiem prieks un veiksmes!

Ar cieņu – Ināra Baltā

Pieejams atbalsts pasākumā „Sadarbība”

No 2018. gada 1. marta līdz 5. aprīlim būs pieejams atbalsts atklātu projektu iesniegumu konkursu veidā pasākumā „Sadarbība”.

NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPA INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienests

Pasākuma „Atbalsts Eiropas Inovāciju partnerības lauksaimniecības ražīgumam un ilgtspējai lauksaimniecības ražīguma un ilgtspējas darba grupu projektu īstenošanai” otrās kārtas pieejamais publiskais finansējums 3 685 500 eiro. Mērķis ir vismaz nacionāli nozīmīgu uz jaunradī vērstu projektu īstenošana lauksaimniecības, mezsaimniecības un lauksaimniecības produktu pārstrādes nozarē vai tās sektorā. Atlase notiek divos posmos. Vispirms tiek veikta projekta idejas atlase un EIP darba grupas apstiprināšana, bet otrajā posmā detalizēti sagatavotu projektu iesniegumu atlase.

Pasākuma „Atbalsts jaunu produktu, metožu, procesu un tehnoloģiju izstrādei” otrās kārtas pieejamais publiskais finansējums 5 miljoni eiro. Mērķis ir veicināt sadarbību starp vismaz 2 sadarbības partneriem lauksaimniecības, mezsaimniecības vai lauksaimniecības produktu pārstrādes nozarē jaunu produktu, metožu, procesu un tehnoloģiju izstrādei.

Plašāku informācija par prasībām atbalsta pretendentiem, nosacījumiem at-

balsta saņemšanai un citiem jautājumiem var lasīt dienesta mājaslapā sadaļā „Atbalsta pasākumi”.

Svarīgi ņemt vērā! Iesniedzot projektus, jāpievērš uzmanība informācijai par sadarbības partneriem. Partneris nav atbilstošs, ja tam ir konstatēts atkārtots vides aizsardzības noteikumu pārkāpums vai ir grūtības nonākuša uzņēmuma pazīmes. Pārstrādes projektu gadījumā pētījumam ir jābūt virzītam uz to, lai ieguvums projekta ietvaros būtu arī primārajam ražotājam. Savukārt, ja kāds no sadarbības partneriem iesaistīts vairākos projektos, tad jāpievērš uzmanība, lai jaunie partneri katrā projektā veidotu vismaz 70% no sadarbības partneru skaita.

Finansējums minētajā pasākumā tiek piešķirts Eiropas Savienības Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai un Lauku attīstības programmas pasākuma „Sadarbība” ietvaros.

Kristīne Ilgaža,

Sabiedrisko attiecību daļas vadītāja
Tālrunis: 67027830, 67027384, E-pasts:
kristine.ilgaza@lad.gov.lv

Jaunumi zemes lietotājiem

1. Izmaiņas nekustamā īpašuma nodokļa administrēšanā – kopš 1. janvāra to veic Madonas novada pašvaldības administrācijas finanšu nodaļa. Respektīvi, pagastu pārvaldēs vairs netiek veikta nodokļu aprēķināšana, parādu piedziņa un paziņojumu izsūtīšana. Viss tiek darīts centralizēti – Madonas novada pašvaldībā. **Paziņojumi tiek izsūtīti nekustamā īpašuma īpašniekiem.** Informējam, ka nekustamā īpašuma nodokli turpmāk jāmaksā Madonas novada pašvaldībai, reģistrācijas numurs 90000054572, uz kādu no sekojošiem konta numuriem:

LV40 PARX 0000 26206000 2 Banka Citadele, SWIFT kods PARXLV22;

LV94 HABA 0001 4020 41576 SWED banka, SWIFT kods HABALV22;

LV83 UNLA 0050 01672574 6 SEB banka, SWIFT kods UNLALV2X.

Nemainīga palikusi iespēja nodokli samaksāt arī pagastu pārvaldēs vai Madonas novada pašvaldības kasē Saieta laukumā 1, 1. stāvā, 107. kabinetā.

2. Ir nomainījies LLKC lauku konsultants Ošupes pagastā: Aleksandra Šruba vietā ir Dace Stalīdzāne, tel. 29923925, apmeklētājus pieņem piektdienās no 9.00 līdz 12.00 un no 13.00 līdz 17.00.

M. Nagle,

Nekustamā īpašuma speciālists
tel. 26274737

Lauku attīstības programma 2018. gadā – ražošanas attīstībai, zināšanu pilnveidei un inovācijām

Zemkopības ministrija informē, ka Latvijā veiksmīgi turpinās Lauku attīstības programmas 2014. – 2020. gadam (LAP) īstenošana, arī 2018. gadā mērķtiecīgi ieguldot ES finansējumu lauksaimnieciskās ražošanas attīstībā, lauksaimnieku zināšanu pilnveidē un inovācijās.

Viens no pasākumiem, kur vērojama lauksaimnieku visaugstākā interese, ir atbalsts investīcijās lauku saimniecībās (pasākums „Ieguldījumi materiālajos aktīvos”). Zemkopības ministrija plāno atvērt vēl divas šā pasākuma kārtas – vienu no tām jau 2018. gada oktobrī/novembrī, jo rudens ir optimālākais laiks, kad gatavot un iesniegt projektus šajā lauksaimniekiem svarīgajā pasākumā. „Ņemot vērā zemniekiem nelabvēlīgos laikapstākļus 2017. gadā, Zemkopības ministrija iespēju robežās ir sniegusi atbalstu lauksaimniekiem. Tāpat esam veikuši izmaiņas, nodrošinot labvēlīgākus atbalsta saņemšanas nosacījumus, piemēram, palielinot publiskā atbalsta intensitāti ražas novākšanas tehnikai un graudu kaltēm, kas zemniekiem deva iespēju iegādāties graudu novākšanas kombainus un būvēt graudu kaltes, lai nodrošinātu savlaicīgāku

ražas novākšanu un apstrādi,” stāsta zemkopības ministrs Jānis Dūklavs.

Zemkopības ministrija 2018. gadā turpinās nodrošināt atbalstu LAP tālākai īstenošanai, sniedzot atbalstu platībmaksājumiem, kā arī apmācību un konsultāciju pasākumiem, kas dod iespējas lauksaimniekiem pilnveidot esošās un apgūt jaunas zināšanas, padarot lauksaimniecisko ražošanu Latvijā efektīvāku.

Šogad būs iespēja pieteikties LAP atbalsta „Sadarbības” pasākumiem Eiropas Inovāciju partnerību darba grupu projektu īstenošanai nozares līmenī un sadarbībai saimniecību līmenī, kas ir īpaši svarīgi inovācijām un nozares attīstības veicināšanai. Arī pasākums „Sadarbība” ir kļuvis ļoti populārs ražotāju starpā, lauksaimniekiem sadarbībā ar zinātniekiem izstrādājot un praksē ieviešot jaunas inovatīvas lauksaimnieciskās ražošanas metodes, lai nodrošinātu lauksaimnieciskās darbības efektivitāti.

Arī 2018. gadā turpināsies projektu iesniegšana arī LEADER sabiedrības virzītas vietējās rīcības stratēģijai atbilstošos pasākumos – vietējās rīcības grupām būs iespēja pievērsties starpterritoriālai un starp-

valstu sadarbībai. LEADER pasākumi lielu popularitāti iemantojuši tāpēc, ka palīdz dažādāt uzņēmējdarbību laukos, lauku iedzīvotājiem dod iespēju sākt uzņēmējdarbību, piemēram, nodarboties ar mājražošanu, sniegt tūrisma pakalpojumus u.c., kas lauku reģionos nodrošina sociālekonomisko aktivitāti.

Plānots atvērt kārtu arī nelauksaimnieciskajā aktivitātē, veicinot uzņēmējdarbību lauku teritorijā, kā arī atbalstot lauku tūrisma un nelauksaimnieciskās ražošanas un pakalpojumu attīstību. Savukārt meža īpašnieki 2018. gadā varēs pieteikties atbalsta pasākumā ieguldījumiem meža platību paplašināšanā un mežu dzīvotspējas uzlabošanā.

Kopš 2014. gada ir izmaksāti jau vairāk nekā 30 procenti LAP 2014. – 2020. gadam paredzētā finansējuma, jeb aptuveni 560 miljoni *euro*. Kopējais LAP finansējums 2014. – 2020. gadam ir aptuveni 1,5 miljardi *euro*.

Informāciju sagatavoja:

Dagnija Muceniece

Preses un sabiedrisko attiecību nodaļas vadītāja

Madonas novada Dzimtsarakstu nodaļas statistika 2017

Dzimušie 2009 – 2017

Teritorija/gads	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	Kopā
Madona	92	63	60	69	68	98	80	69	100	699
Aronas pagasts	9	11	8	9	10	8	15	16	11	97
Barkavas pagasts	9	9	8	4	18	9	12	16	6	91
Bērzaunes pagasts	8	12	13	11	13	14	16	12	15	114
Dzelzavas pagasts	12	10	8	14	9	15	9	13	8	98
Kalsnavas pagasts	12	15	15	15	19	12	19	14	9	130
Lazdonas pagasts	2	6	4	7	4	7	5	9	0	44
Liezēres pagasts	10	10	7	11	12	10	8	10	8	86
Ļaudonas pagasts	14	12	10	11	15	13	17	6	6	104
Mārcienas pagasts	6	7	4	8	9	12	6	12	4	68
Mētrienas pagasts	2	8	8	8	10	4	6	2	7	55
Ošupes pagasts	12	10	11	9	3	11	9	10	9	84
Praulienas pagasts	11	12	19	6	7	13	24	23	4	119
Sarkanu pagasts	9	13	15	9	18	15	14	14	17	124
Vestienas pagasts	7	6	0	3	4	5	7	5	4	41
Kopā:	215	204	190	194	219	246	247	231	208	1954

DZIMŠANA

Dzimtsarakstu nodaļā 2017. gadā reģistrēti 191 jaundzimušie, t.sk. 180 Madonas novada bērni – 100 zēns un 80 meitenes, kas ir par 51 bērniem novadā mazāk nekā iepriekšējā gadā. Visvairāk jaundzimušo reģistrēti Madonā – 72, Sarkanu pagastā – 17. Reģistrēti 2 dviņu pāri – 2 meitenes, 2 zēni. Viens bērns reģistrēts kā atrašanās. Divi bērni dzimuši nedzīvi.

Populārākie bērnu vārdi

Zēniem

JĀNIS – vecāki to dāvājuši 6 dēliem, ARTŪRS un EMĪLS – 4 dēliem.

Meitenēm

MARTA – vecāki to dāvājuši 4 meitām, EVELĪNA, GABRIELA, MEGĪJA un VIKTORIJA – 3 meitām. Neparastākie vārdi: Amets, Dilans, Dravis, Marko, Pēters, Robins un Semirs – zēniem, Domenika, Enora, Hanna, Keitija, Kerola, Letīcija, Noemi un Vanesa – meitenēm.

Divi vārdi doti 13 bērniem – 6 zēniem un 7 meitenēm.

LAULĪBA

2017. gadā reģistrētas 118 laulības, (t.sk. 13 laulības baznīcā – 6 Madonas ev. lūt. draudzē, 6 – Madonas Romas katoļu drau-

dzē, 1 Ļaudonas ev. lūt. draudzē), kas ir par 12 laulībām mazāk nekā iepriekšējā gadā. 73,7% laulībā stājušies latvieši, pārējās jauktas laulības (krievs, baltkrievs, osetīns, lietuvietis, angļis, ukraiņis, moldāvs, poliete, ungāriete, albāniete, vāciete, spānis). Izbraukuma laulību ceremonijas – 16, kas ir par 4 vairāk nekā 2016. gadā.

Aktīvāk laulībā stājušies Madonas pilsētas (54), Aronas pagasta (9), Ļaudonas pagasta (9) un Mārcienas pagasta (9) iedzīvotāji.

LAULĪBAS ŠĶIRŠANA

2017. gadā Madonas novada Dzimtsarakstu nodaļā izdarītas 70 atzīmes par laulības šķiršanu, kas ir par 18 mazāk nekā iepriekšējā gadā.

34% laulības šķirtas tiesā, 66% pie notāra.

Ilgākā laulība bija noslēgta 1979. gadā, īsākā – 2016. gadā. Biežāk šķirtas 2014. gadā slēgtās laulības.

MIRŠANA

2017. gadā Madonas novada Dzimtsarakstu nodaļā reģistrēti 397 miršanas gadījumi t.sk. 328 mūsu novada iedzīvotāji, kas ir par 3 mirušajiem mazāk nekā iepriekšējā gadā, un 69 no citām pašvaldībām. Visvairāk mirušo reģistrēts Madonas pilsētā (100), Kalsnavas pagastā (32), Barkavas pagastā (27). Nāves cēlonis 58,4% gadījumos ir sirds un asinsrites sistēmas slimības, 19,9% – ļaundabīgi audzēji, 7,3% – elpošanas sistēmas slimības, 1,3% – alkohola izraisītās aknu slimības, 1,5% – autoavārijas, 2% – tīšs paškaitējums.

Vidējais mūža garums Madonas novadā 74,6 gadi, vīriešiem – 68,9 gadi, sievietēm 80,3 gadi.

Vineta Lamberte, nodaļas vadītāja

AKTUALITĀTES LAUKSAIMNIEKIEM

No š.g. janvāra sākuma Ošupes pagasta pārvaldē iedzīvotājus pieņem SIA „Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs” (LLKC) Madonas nodaļas **lauku attīstības konsultante Dace Stalīdzāne**.

Pieņemšanas laiks: katru piektdienu no plkst. 09.00. līdz 12.00. (nepieciešamības gadījumā pieņemšanas laiks tiek pagarināts). **Tālrunis: 29923925.**

Tiek sniegta šādas konsultācijas un pakalpojumi:

✓ konsultācijas par tiešajiem maksājumiem (platību maksājumi), platību maksājumu pieteikumu aizpildīšana.

✓ aktuālās ES projektu kārtas lauksaimniekiem, projektu pieteikumu sagatavošana.

✓ konsultācijas saimnieciskās darbības veicējiem, kas grāmatvedību kārtā vienkāršā ieraksta sistēmā. Grāmatvedības pakalpojumu sniegšana.

✓ informācija par pieejamajiem semināriem un apmācībām, pakalpojumiem augkopībā, lopkopībā, ekonomikā un grāmatvedībā, ko sniedz SIA LLKC Madonas nodaļa.

✓ dažādas citas aktualitātes, kas saistītas ar lauksaimniecisko darbību.

Informatīvais seminārs Degumniekos

No 01.01.2018. stājās spēkā būtiskas izmaiņas vairākos nodokļu normatīvajos aktos, ir veikti grozījumi arī dažās pozīcijās, kas attiecas uz tiešo maksājumu saņemšanas nosacījumiem (platību maksājumiem). Lai informētu lauksaimniekus, SIA „Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs” (LLKC) Madonas nodaļa rīko informatīvo semināru:

„Valsts un ES atbalsts uzņēmējdarbībai, lauksaimniecībai, lauku attīstībai 2018. gadā. Atbalsta apjoms, tā saņemšanas nosacījumi. Likumdošanas izmaiņas.”

Semināra programma:

- par aktualitātēm nodokļu normatīvajos aktos no 2018. gada;
- par nosacījumiem platību maksājumu saņemšanā 2018. gadā;
- par aktualitātēm meža īpašniekiem 2018. gadā;
- ES finansējuma piesaiste lauksaimniekiem.

Semināra norises laiks: **2018. gada**

7. marts plkst. 11.00.

Semināra norises vieta: **Degumnieku Tautas nams, zāle.**

Ikviena tiek aicināts piedalīties seminārā un uzdot sev interesējošos jautājumus!

Mācības augu aizsardzības līdzekļu lietotāju un operatoru apliecību iegūšanai

SIA „Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs” Madonas nodaļa komplektē apmācību grupu četru dienu pamatapmācībām 2. reģistrācijas klases augu aizsardzības līdzekļu (AAL) profesionālo **LIETOTĀJU** (pirkt, lietot, tirgot augu aizsardzības līdzekļus) **apliecību iegūšanai un mācības OPERATORIEM** (lietot augu aizsardzības līdzekļus).

Plānotie apmācību datumi: **2018. gada 19. – 22. marts.**

Sīkāka informācija par apmācību norisi, kā arī **obligāta pieteikšanās**, pie SIA LLKC Madonas nodaļas augkopības konsultantes Anitas Brosovas, Poruka ielā 2, Madonā, pa **tālruniem 22006859, 64807464** vai pa e-pastu: anita.brosova@llkc.lv.

Informāciju sagatavoja
SIA LLKC Madonas nodaļas lauku attīstības konsultante
Dace Stalīdzāne

Aktualitātes mežā

Jaunajā gadā jau pavadīts vairāk kā mēnesis. Jau esam iepazinuši jauno nodokļu sistēmu un apraduši ar e-veselību, arī pārskatus par saimnieciskajām darbībām mežā esam iesnieguši. Nu jāskatās uz priekšu.

No 2018. gada 1. marta līdz 5. aprīlim Lauku atbalsta dienests pieņems projektu iesniegumus pasākuma „Ieguldījumi meža platību paplašināšanā un meža dzīvotspējas uzlabošanā” īstenošanai apakšpasākumā „Ieguldījumi meža ekosistēmu noturības un ekoloģiskās vērtības uzlabošanai”. Šī būs 5. kārtā, kuras publiskais finansējums ir EUR 2 015 616. Šīs kārtas ietvaros mežu īpašnieki varēs veikt sekojošus darbus: jaunaudžu kopšanu, jaunaudžu kopšanu ar atzarošanu, paaugstas retināšanu, pameža pārveidošanu, neproduktīvas mežaudzes nomaiņu un kopšanu un valdsošās sugas nomaiņu un kopšanu.

Mežu īpašnieki, izdriest inventarizāciju savos īpašumos, varbūt arī jūs varat pieteikties šiem projektiem un saņemt finansiālu atbalstu darbu veikšanai! Paskatieties, vai jūsu īpašumā nav pārauguša baltalkšņu audzes vai neizkoptas jaunaudzes!

Vēl uzmanību vajadzētu pievērst jūsu īpašumā augošajiem ozoliem, jo pirmo reizi Latvijā konstatēta bīstama ozolu slimība – akūtā ozolu kaļšana. Šīs slimī-

bas ierosinātāji ir pilnīgi jaunas baktērijas. Šī slimība sevišķi ir izplatīta Lielbritānijā. Slimība skar jau nobriedušus ozolus. Šīs slimības pazīmes ir: no koka stumbra tek tumšs, lipīgs šķidrums. Šķidruma izdalīšanās parasti vērojama pavasarī. Inficētie koki 3 – 5 gadu laikā aiziet bojā. Ja saviem ozoliem redzat šādas pazīmes, par to informējiet Valsts meža dienestu.

Iepriekšējā „Klānu vēstis” izdevumā bija publicēts raksts par lāča nedarbiem bišu dravā. Diemžēl, tā varētu kļūt bitenieku ikdiena. Ja bites tiek vestas ganībās uz mežu, to īpašniekam jābūt ar lāča apciemojumu, jo kas lācim labāks par medu. Šajā sakarā ir satraukušies arī ogo-tāji. Bet vai tāpēc, ka dzīvnieki mežā mēs neogosim un nesēņosim? Arī man mežā ir jāpavada ļoti liels laiks no darbdienas. Man pašai nav nācies sastapties ar šiem lielajiem plēsējiem. Savā 34 gadu darba mūžā esmu vien sastapusi vilcēnus, ogojot Nainiekā. Es daru tā: lieku dzīvniekiem sevi sadzirdēt un laimam tas nostrādā. Var pa mežu iet uzziedot kādu melodiju vai ik pa brīdim uzsvilpēt, vai sasitot plaukstu. Cilvēks pats par sevi mežā ir lempīgs, ļoti grūti ir iet pa mežu klusiņām. To māk tikai meža zvēri – klusi, klusi pielavīties. Tādēļ daršim darbus mežā, bet atceramies, ka mēs mežā esam ciemos un nedarām pāri tā iemītniekiem.

Centrālvidzemes virsmežniecības
Mežzine **Inesīte Skrauča**
Tel. 29529534

Iespēja ražotājiem

Vēlamies jūs informēt par sadarbības iespējām ar virtuālā tirgus portālu „Svaigi.lv”. Ar „Svaigi.lv” sadarbību uzsākām pagājušajā gadā organizēt akciju „Atvērtās dienas laukos” – „Svaigi.lv” mums līdzēja ar akcijas reklamēšanu. Arī šogad plānojam šādu sadarbību.

„Svaigi.lv” labprāt vēlas paplašināt savu sortimentu ar pārtikas produktiem un amatniecības darinājumiem, tāpēc nosūtām jums informāciju, ja vēlaties savu produkciju piedāvāt un izpaltīt virtuālajā tirgū „Svaigi.lv”.

Svaigi.lv ir virtuālā tirgus portāls, kas piedāvā dažādus produktus no vairāk nekā 100 saimniecībām visā Latvijā, regulāri nodrošinot piegādes aptuveni 2000 ģimenēm Rīgā un tuvākajā apkaimē.

Informācija un pieteikumi jāšūta uz e-pastu Maijai Lismanei-Šūķai saimniecības@svaigi.lv, tel. 29378416.

Mājas lapa: www.svaigi.lv.

Ar cieņu,
„Lauku ceļotājs”

AICINĀM ATSAUKTIES IEDZĪVOTĀJUS, KAM SAGLABĀJUŠIES FOTO ATTĒLI NO LUBĀNA EZERA PIRMS TĀ IEDAMBĒŠANAS VAI ATTĒLUS AR IEDAMBĒŠANAS DARBIEM!

Kas ir E-veselības sistēma?

No 2018. gada 1. janvāra valsts E-veselības sistēmas lietošana ārstniecības iestādēm un aptiekām ir obligāta – darbnepējas lapu un valsts kompensējamo medikamentu receptu aprīte ir tikai elektroniska.

E-darbnepējas lapas tiek atvērtas, pagarinātas un noslēgtas E-veselības sistēmā. Informāciju par noslēgto e-darbnepējas lapu darba devējs nākamajā dienā redz savā Valsts ieņēmumu dienesta Elektroniskās deklarēšanas sistēmas (EDS) profilā. Arī iesniegumu Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai (VSAA) par E-veselībā noslēgto B darbnepējas lapu iedzīvotājs var iesniegt elektroniski, izmantojot VSAA **e-pakalpojumu**.

Lai iegādātos e-receptes zāles, aptiekā jāuzrāda sava personas apliecība (eID) vai pase (iegādājoties zāles saviem nepilngadīgajiem bērniem, papildus jānosauca bērna vārds un uzvārds).

Savukārt, lai iegādātos citam cilvēkam izrakstītas e-receptes zāles – piemēram, radniekam vai kaimiņam – aptiekā jāuzrāda e-receptes ID numurs, kurš ir pieejams gan ārstam, gan pacientam (var būt izdrukāts no E-veselības sistēmas, kā attēls telefonā u.c.), jānosauca pacienta vārds, uzvārds un jāuzrāda sava personas apliecinošs dokuments.

Iedzīvotājs var arī deleģēt E-veselības portālā citu cilvēku savu e-receptu zāļu iegādei. Tādā gadījumā deleģētajam cilvēkam (pircējam) aptiekā jāuzrāda tikai sava personas apliecinošs dokuments un jānosauca pacienta vārds, uzvārds.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem, sākot no 2018. gada 1. janvāra ārstniecības iestādēm E-veselības sistēmā jāizsniedz arī izraksti – epikrīzes un vizuālās diagnostikas izmeklējumu apraksti.

Ārstniecības personām ir pieejami ar noteiktām slimībām slimojošu pacientu reģistru kartes, kā arī jau no 2017. gada 1. jūlija ārstniecības personām ir jāievada pacienta veselības pamatdati jeb informācija par pacientam diagnosticētajām alerģijām, hroniskām slimībām, veiktajām ķirurģiskajām operācijām un regulāri lietotajām zālēm.

Savukārt no 2018. gada 1. marta ārstniecības iestādēm E-veselībā obligāti jāizraksta nosūtījumi ambulatoro/stacionāro pakalpojumu saņemšanai un to rezultāti.

E-veselības sistēmas pārzinis ir Nacionālais veselības dienests, kas administrē veselības aprūpei paredzētos valsts budžeta līdzekļus un īsteno valsts politiku E-veselības ieviešanā.

E-veselības sistēma sastāv no divām daļām – publiskās daļas un daļas, kurai var piekļūt autorizēti lietotāji. E-veselības sistēmas darbību regulē 2014. gada 11. marta Ministru kabineta noteikumi Nr. 134 "Noteikumi par vienotās veselības nozares elektroniskās informācijas sistēmu"

E-veselības sistēmas izveides ieguvumi – uzlabots sabiedrības veselības stāvoklis – veicināta iedzīvotāju iesaiste savas veselības saglabāšanā un kontrole par savu veselību, sniedzot iedzīvotājam pieeju saviem veselības datiem, kā arī efektīvāka veselības veicināšanas lēmumu pieņemšana, palielinot pieejamību informācijai par veselības veicināšanas pasākumiem.

E-veselības sistēmas izveides ieguvumi

Kvalitatīva un savlaicīga informācija – ārsti un farmaceiti operatīvi saņem kvalitatīvu informāciju par pacientu. Ir iespējas pārliecināties, vai pacients ievēro ārsta nozīmēto ārstēšanu – ir apmeklējis nepieciešamos speciālistus, iegādājies nepieciešamās zāles vai veicis nepieciešamās veselības pārbaudes.

Palielināta veselības aprūpes efektivitāte – veselības aprūpes pakalpojumu sniedzējiem nodrošināta ātra pieeja pie nepieciešamajiem pacienta veselības datiem.

Paaugstināta iedzīvotāju veselības datu ticamība un drošība, kā arī mazāk kļūdu ārstniecības procesā – novērsta kļūdas, kas rodas, piemēram, receptēs nesalasāma rokkraksta dēļ, kā arī tās, kas rodas, ja ārsta rīcībā savlaicīgi nav visa nepieciešamā informācija par pacientu, jo ne vienmēr ir pietiekami daudz laika izskaidrot pacientam nepieciešamo informāciju par viņa veselības stāvokli un paskaidrot, kādas hroniskas slimības, alerģijas viņam ir, kādas zāles viņš lieto. Iespēja pacientam kontrolēt pieeju saviem veselības datiem un piekļūt tiem vienuviet, sev ērtā laikā un veidā.

Materiāls no www.eveseliba.gov.lv

Lūgums sazināties ar mums pa tel. 29234956, rakstot e-pastu uz lubanamitrajs@gmail.com vai vēstules uz Lubāna mitrāja informācijas centru, Aiviekstes hidromezgls, Ošupes pagasts, Madonas novads, LV – 4833

Mēs priecāsimies apciemot Jūs un iegūt bilžu kopijas topošajai foto izstādei „Lubāna ezera iedambēšana: toreiz un tagad”!

Lubāna mitrāja informācijas centrs

*Ir pie Dieva tāds kociņš,
Kas zied zelta ziedīņiem;
Ir pie mātes tāds bērniņš,
Kas klausīja viena vārda.*

8. janvārī **Laumai Ūbelītei un Kasparam Dubrovskim** piedzimusi meitiņa. **APSVEICAM VECĀKUS!**

24. februārī, plkst. 11:00, pie vecās skolas Degumnieku jaunieši rīko

„Sniega dienu 2018”!

Sekoijiet informācijai uz afišu dēļa un internetā! Gatavojies ziemas izklaidēm, gan individuāli, gan ar ģimeni

*Garu mūžu nodzīvoji,
Daudz darbiņu padarīji,
Lai nu viegli zemes mātē
Pārkļāj smilšu paladziņu.*

Līdzjūtība **Kristīnei Sproģei** atvadoties no vectēva.

VSIA „ZMNĪ” un LAD kolēģi Lubānā

Izdod Ošupes pagasta pārvalde

Degumnieki. Tel. 64829604

Reģ. apl. Nr. 1640

Atbildīgā par izdevumu **Dace Kalniņa**

Tel. 28893026

E-pasta adrese: dacekalnina13@inbox.lv

Iespiests SIA „Erante” tipogrāfijā

Tel. 64860983, 65230116

Tirāža 500 eks.